ZE… FIR DE IARBĂ VERDE

(cronica de ședință a Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - duminică, 02 martie 2025, Galeriile „Dumitru I. Grumăzescu”)

PROGRAM:

1. FĂURAR(I) DE SCÂRȚ, ÎNAINTE! - prezentare/relansare revista SCÂRȚ, serie nouă, nr. 17/151 (februarie 2025), prezentarea textelor câștigătorilor concursului **„Dragostea și involuția”** al revistei SCÂRȚ/februarie; prezentarea noului concurs al revistei, pentru luna martie **(„Baba noastră-i mai frumoasă”)**

2. FESTIVAL ȘI FESTIVALURI – prezentarea regulamentului pentru Festivalul SCÂRȚ – UMOR, ediția a V-a – *in memoriam Ion Bolocan;* prezentarea regulamentelor celorlalte concursuri umoristice din țară („Mărul de aur” - Bistrița, „Zâmbete în Prier” - Vișeu, „Întâlnirea umoriștilor” - Brăila)

3. PRIMĂVARA VIEȚILOR NOASTRE, FEMEIA – recital literar – muzical, susținut de membrii Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” precum și de către ceilalți participanți

4. ZBOR DE CLAPE PESTE INIMI… - ***program artistic*** *(recitaluri de pian susținute de elevii – artiști din cadrul* ***EGO ART Music Iași****, coordonați de doamnele profesoare* ***Hellen Dascălu și Olesea Egorov****)*

REALIZARE:

ANICA ANDREI-FRASCHINI

CA „ÎN MAHALAUA VECHE”

Pentru moment, primăvara se manifestă doar la nivel de simboluri și, desigur, în mințile celor îndrăgostiți de anotimpul renașterii. Pentru că, sub frunțile lor, defilează deja imagini cu muguri și albinuțe, iar memoria olfactivă le aduce în nări aromele de narcise și de câmp răsturnat în brazde proaspete. Anticipăm, poate ne și grăbim, dorind ca natura să ne ofere primăvară la comandă. Să avem răbdare! Să ne bucurăm de fulgii caraghioși, scuturați din cojoacele Babei Dochia, și de jocul razelor de soare, pe sub nori.

Dar simbolurile vin grămadă, sub formă de mărțișoare! Îmi amintesc de copilărie, pe

când ofeream și fetelor, și băieților din clasă, firul răsucit în alb și roșu, plus micuțul obiect metalic sau din plastic, ce reprezenta un ghiocel sau altă floricică, un trifoi cu patru foi, o pasăre, o buburuză, o albină, un animăluț...

La Galeriile Grumăzescu, duminică, 2 martie, semne ale primăverii au fost și în tematica ședinței Asociației Umoriștilor, și în priviri, și în gesturi, și în toate mărțișoarele și florile pe care domnii le-au oferit doamnelor sau doamnele și le-au oferit între ele. Iar Sanda și Daniel au adus coșulețe cu primule, plus gingașe mărțișoare, pentru toate participantele la întâlnire. Sala a fost plină.

Tinerii pianiști, deși anunțați în program, au fost nevoiți să anuleze participarea, din pricina pianului portabil, care le-a făcut figura. De aceea, Daniel și-a luat în serios rolul de înlocuitor și a făcut să răsune Galeriile cu vocea și chitara lui, de fiecare dată când a fost binevenit un intermezzo muzical. Dar i-a propus și lui Ioan Toderașcu să danseze... în glumă, bineînțeles. Căci buna dispoziție este întotdeauna regina acestor întâlniri. Din toate părțile, vin poante bune și chiar excepționale, ca săgeți înmuiate în miere. Trebuie să vă spun că Daria ne-a lipsit... Din rațiuni temeinice, nu a putut veni.

Mai consider necesar să scriu chiar aici că, la un moment dat, a intrat în sală, mai întâi cu fularul - după cum a remarcat Daniel - stimabilul Liviu Apetroaie. Mai târziu, când Daniel l-a invitat la microfon, dânsul a preferat să rămână la locul din sală și ne-a spus că, întrucât vorbește la radio de obicei, era venit doar ca spectator, apreciind mult ce se întâmplă la eveniment. Iar în ordine cronologică - nu în ordinea numerelor de pe tricou - a venit și Paul Gorban, așa cum am prevăzut, eu fiind clarvăzătoare. Voi menționa mai multe, în cele ce urmează.

Cadrul oferit de Galerii înfățișa tapiserii, în majoritate de modă veche, ce constituie donații. Sabino le-a admirat îndelung... Remarcabilă muncă și artă!

Daniel deschide seria intervențiilor sale, privind concursurile de umor. Ne spune și despre rapiditatea din ce în ce mai evidentă, cu care editura PIM imprimă exemplarele revistei lunare „Scârț”, în așa manieră încât Daniel a ajuns să-și pună întrebarea dacă nu cumva, data viitoare, revista va ieși din tipografie înainte ca el să predea PDF-ul bun de tipar.

Directorul Vasile Vajoga preia cuvântul, fără microfon, amintind diverse nume prezente în noul număr al publicației. Dar ține și să remarce participarea numeroasă la ședința aflată în derulare, spre deosebire de prezența scăzută, mult sub așteptări, cu ocazia marcării jubileului Asociației, din data de 16 februarie. Regretul său a fost înmuiat de propria glumă, în hohotele din sală: „Știu sigur că au găsit scuza că vor veni data viitoare, la sărbătorirea a încă 50 de ani.”. (Aici, pe când Vasile continua cu invitația la concursuri, a avut loc intrarea distinsului Liviu Apetroaie, cu fularul avansat precum buzduganul zmeului din poveste.)

Intervine Daniel și dă citire unor texte participante la concursul cu tema „Dragostea și involuția”, printre care cele ale lui Nicolae Bunduri, Nică Janet și Petru Ioan Gârda. Anunță tema noului concurs, cel al lunii martie, „Baba noastră-i mai frumoasă”, și ne spune că a doua zi urma să fie data limită de trimitere a textelor pentru Festivalul internațional de satiră și umor, „Mărul de aur”, de la Bistrița. Și revista „Scârț” din februarie dedică o rubrică specială, în care sunt anunțate toate concursurile anului curent, printre care „Zâmbete în prier”, de la Vișeu. Privitor la Festivalul internațional de literatură umoristică „Scârț – Umor”, ediția a V-a - in memoriam Ion Bolocan, organizat de Asociația Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - Păstorel, Daniel ține să precizeze că este mare nevoie de sponsori, întrucât fondurile asociației se reduc în momentul de față la o treime față de cât ar fi necesar pentru desfășurarea festivalului. Și pomenește despre dărnicia d-lui Valeriu Cazan, care a făcut o donație consistentă, cu ocazia jubileului. Trece apoi la „punctul central” din desfășurător, „Primăvara vieții noastre, femeia” și sunt invitați la microfon cei din sală, începând cu Ani Laiu. Aceasta mulțumește pentru șansa de a publica în revistă și citește o poezie în care visează la un

vals anume. Aici este plasat momentul în care, invitat la microfon, Liviu Apetroie vrea doar să asculte. Daniel pomenește despre lansarea la Palatul Braunstein, pe 1 februarie, a volumului de versuri „Sau nu”, semnat de Liviu Apetroaie, la care au fost prezente peste 100 de persoane.

Urmează Ticu Mihai, care ne recită din creația proprie, „Doina” de dragoste, despre corpul femeii de 30 de ani, apoi despre „Mireasa” care avea pretenții, dar că mirele vrea să fie soțul alteia și-i dă în judecată pe hoți, că au adus-o înapoi.

Își face apariția pe scenă Liuba, ne citește despre „mintea frumos mirositoare”, îndemnându-ne să „mirosim bine pe dinăuntru”, ne spune că „oasele copacilor plesnesc” și „lumina parcă a deschis pământul”, ne înfățișează primăvara și toamna ca „anotimpuri-filozof”.

Evoluează apoi Mihai Olaru. Ne spune că nu suportă greșelile gramaticale. Zic și eu: „În acest caz, suntem doi!”, dar Daniel ține să precizeze că suntem trei corectori la revista „Scârț”. Știam și mă mai liniștesc o dată. Mihai Olaru ne povestește despre începuturile sale într-ale literaturii, când profesoara s-a supărat, apoi despre dorința sa de a fi gazetar și cântăreț de operă. Ne recită din aduceri aminte, o parte dintr-un „Harap-Alb” de mare întindere, pentru că-și dorea să fie și precum Creangă, dar și ca Eminescu. Urmează ceva cugetări. Nevasta lui Arhimede ar spune: „Un corp scufundat în apă trebuie să spele cada.”, după care ne recită „Zece membri de partid”, de pe vremuri și continuă cu bancuri cu Bulă, tot de pe-atunci. Nu termină cu una, cu două, ne vorbește despre Botoșani, unde „totul se face în stil mare”. În acest sens, într-o farmacie, unui client i se aduce o damigeană de dezinfectant, drept pentru care el hotărăște ca, pentru supozitoare, să meargă la Suceava. Mai continuă și cu gluma despre un bunic și spray-ul fixativ, care a întărit râma. Intervine însă Daniel, cu amintiri de pe vremea când dl Valeriu Cazan deținea postul cu denumirea de șef de „regulator de circulație”, la gară. Cum era tare frig, în sala de așteptare, o doamnă care se plângea a fost îndrumată să meargă la „regulator”, să se încălzească, iar ea s-a ofensat teribil, strigând că e femeie serioasă. Netam-nesam, tot Daniel își amintește o altă glumă din vremurile mai de demult, din apropierea Paștelui, cu Vasile Larco, distinsul epigramist, care a mers la magazin să întrebe: „Aveți vopsea de ouă?” și a primit răspunsul „Dichisitule...”, de la vânzătoare. Nu vă pot spune cât ne-am distrat... Râdeți și voi, nu-i asa?

Este rândul lui Axinte Mihalache. El citește de pe locul din spate, de aceea nu am putut să-l prind în transmisiunea în direct. Ne citește „Primăvara” lui Sorin Poclitaru, în care „cântă mii de păsărele, o cioară croncăne manele”, iar prin păduri „iarba iese prin peturi”. Axinte se întreabă de ce spunem „o primăvară fericită”, când toate primăverile trebuie să fie fericite. După care ne recită o poezie de-a lui Ion Pribeagu. La o căsătorie de evrei, mirele primește de la un mesean urarea „să trăiești o sută zece ani cu ea!”. La care mirele întreabă „de ce o sută zece, când urarea tradițională este de o sută douăzeci de ani?”. Și primește răspunsul „pentru că zece ani i-a trăit cu mine”. Râdem cu poftă...

Este invitat Ioan Frențescu. Dacă nu-l vedeți în nicio transmisiune în direct făcută de mine, este pentru că a preferat să rămână la locul lui, în spate. Daniel i-a dus totuși microfonul. Iar stimabilul epigramist se roagă „Doamne, fă ceva, să ne vedem și la o sută!”, desigur, referitor la jubileu... Se întreabă apoi ce e femeia și declară că este esența vieții, căci epigramiștii râd cu ea. După care, o discuție între femei: „cred că soțul tău ne-nșeală”, iar în poezia „Minijupa”, își aduce aminte „ce vremuri mai erau cândva”..., după care trece la afaceri cu turcii.

Este rândul lui Ioan Toderașcu, prezență mai rară pe timp de iarnă, după cum se pare. Cum vine Mărțișorul, cum apare, însă fără mărțișoare! Ba da, ne oferă „un mărțișor imaginar”, ca să ne imaginăm noi, tot ce vrem. Șmecher, nu glumă! Aflat pe scenă, din start ne roagă: „Nu vă uitați în gura mea!”. Asta pentru că încă nu și-a terminat de reparat dantura. Se leagă apoi de mama-soacră: „salvarea nu mai vine, o fi salvarea mea?”. Iar în una „Războinică”, „ea l-așteaptă la atac, el așteaptă întăriri".

Daniel ia chitara, nu mai are suport pentru partitură, Angela e de vină. Sau divină? Dar Daniel știe pe de rost absolut toate versurile de la poezia lui cu „bezele și flori de cireș”, dând „fără tihnă din liră”, pe când „tu m-ai confundat c-un perete”... da, „bietul meu tragic amor”, „la mare, cu Pantagruel”... și cu finalul neașteptat „rămâi cum vrei tu, poezie, mă duc să mă fac prozator”. E clar, creație pe ritmul și modelul „Baladei chiriașului grăbit”, a lui Topîrceanu, unul dintre sărbătoriții lunii.

Este invitată Maria Loghin care, de obicei, vine cu proză. Acum, ne bucură cu fabula „Curca înamorată”, din seria de fabule „De râsul curcilor”, prezente în volumul „Îți mai aduci aminte... oare?”, semnat de Elena Sârghe. Elena intervine imediat după sora ei, cu „rapidul care [...] se îndreaptă” spre ea, dar „gata cu patimi și belele”, date la Dunăre, „să le spele”.

Țin să vă spun că, timp de 30 de zile, videoclipurile în direct rămân postate și pot fi salvate de pe contul nostru FB, Sabino Silvano Fraschini.

Președintele IA'ȘI SCRIE, Oleg Spînu, vine în față, pentru a se scuza că și-a „uitat foile acasă”. Știm noi ce apropo bate... Anunță adunarea despre evenimentul planificat pe 8 martie, când va avea loc a 78-a ședință a Cenaclului IA'ȘI SCRIE, la restaurantul Golden Kitchen, sub egida Asociației Dreptul Basarabiei, pentru a sărbători femeia, în „poeme și cântece de adorație și jale”, cât și pentru a petrece momente plăcute, împreună cu vreo 30 de participanți și mai bine, dar și cu invitatele speciale Liudmila Doronceanu și Ina Castraveț. Îl invită pe Vasile Vajoga la eveniment, cu tot cu Daria, evident.

Și tocmai aici intră Paul Gorban, însoțit de o siluetă feminină. La ședințele Umoriștilor, intrarea este liberă.

Între timp, evoluează pe scenă Eugen-Paul Popa, cu o poezie dedicată cui, dacă nu femeii? Urmează Mihaela Mineață, pentru a ne vorbi în versuri despre primăvara din calendar, cu fulgii care înseamnă puritate și cu firul roșu, al iubirii. Iar vocea Ilincăi Sobețchi, tinerețea întruchipată, aduce în prim-plan „Mâinile” îndrăgostiților: „să ne ținem de mâini, multe primăveri, de-acum încolo”.

Evoluează, de neoprit, Doru Melnic. Recită iubirea în sens mai larg, ca hrană spirituală și trupească, pe care și-o dorește orice muritor, până-ntr-o zi, „când va veni și clipa despărțirii”. Continuă cu declarația de iubire a unui croitor, care știe el foarte bine cum să ia măsurile pentru taioarele de comandă, ale doamnelor...

Daniel o invită pe d-na Elena Bostan, ne spune că Sanda i-a remarcat textele și, în curând, va apărea în revistă. Elena Bostan citește „Visul american”. Reușesc s-o prind în videoclipul în direct.

Iată, vine momentul în care Paul Gorban ne citește un poem: „ochi în ochi, doi gemeni se privesc” și încheie cu urarea pe care o constatăm și pe contul lui de FB: „Să vă iubiți, că altceva nu aveți de făcut!”. Complet de acord! Domnișoara care îl însoțește se prezintă singură, este Irina Olaru, cu care devenim repede prieteni. Se ocupă de teatru interactiv pentru copii, orchestrând trupa „Veselică”. Ne face o demonstrație, pentru câteva minute redevenim copii.

Din nou, Daniel susține că el nu face decât să umple momentele care ar fi trebuit să fie marcate de trupa micilor pianiști, dar noi îl considerăm având rolul principal, cantautor talentat ce este, așa „defilând dintr-o gară în (altă) gară”.

„Extraterestrul” Aurel Noroc recită despre mamă și chipul ei blând, de Ion Burac, apoi își amintește brusc o poezie din copilărie, da, de Nina Cassian, „Martie”: „Ultima ninsoare-a prins să cearnă/ Fulgul moale-a sărutat tăpșanul”.

Daniel îl invită pe dl. Valeriu Cazan, care ne spune și de această dată poezia lui Ion Bolocan, cea în care „Crâșmarii știu, eu sunt Ion, precum Villon era François”.

Apoi, este rândul meu, citesc cu mare plăcere, la microfon, poezia „ghiocei”, din volumașul „Ortografia visării”.

Dl Cazan, părând inspirat de mine, își amintește o suită de versuri, dintre care „oglinda ta, maestre, e de vină, oglinda ta, care ne vede goi” și „nu orice ascensiune înseamnă o-nălțare”.

Angela Stoian Mihai cântă femeia „ce-și bucură truda în nemurire”, fiind „dor și iubire”. Imediat, Sanda, în aplauze, ne citește „Visul” din care s-a deșteptat, pentru a constata că „nu se făcea nimic” și continuă cu „nu-i așa că nu mai poți să mă vrei numai cuminte?”, cât și o epigramă pentru bărbați, căci era și cazul – „tandri și atenți cu femeia altuia”, excluzându-i pe cei de față (zice Daniel).

Numărul susținut de directorul Vasile Vajoga este substanțial. Ne „burnițează” până când simțim că ni se udă telefoanele mobile, după care, vine cu o bacoviană unde „azi mă îmbăt trist, taciturn”. Ține să ne mărturisească și cât l-a costat „mărțișorul iubitei”: „siliconul, zece mii”. Și vrea să încheie cu epigrama „nu-s chitarist”: „am mai ciupit eu câte-o coardă, dar fără ca să-i cânt în strună”. Însă mai găsește prin ciornele „mâzgălite” ceva legat de un Lamborghini: „bolidul n-are sub capotă tot ce-ascunde dânsa sub capot”.

Hazul sălii se potolește, căci Daniel constată, recitând: „Cântă verdele în mine”, în „intersecții îmbâcsite” și „vise aiurea”, întrucât nu știe „dacă primăvara asta a venit sau a trecut”. Și ia chitara pentru „a urla în portavoce, despre căi biunivoce, de a fi al nimănui”, invitându-și iubita să vină „în mahalaua veche”, unde el este „amestecat cu strada”. Nu este pentru prima oara când ascultăm piesa, dar țin să spun că este o compoziție excelentă. Felicitări, Daniel!

Este cazul să încheiem orele dedicate ședinței. Ne organizăm pentru poza de grup. Păstrând spiritul ludic la cote înalte, vânjoșii mută scaunele în fel și chip. Facem o poză fără Sabino, dar cu Maria Harabagiu, și una cu Sabino, dar fără gazda noastră, Maria Harabagiu. Ne căutăm apoi hainele și arsenalul de mărțișoare și flori, plus, neapărat, revistele „Scârț”, Oleg își reperează mai greu „păturica” de îmbrăcat, ne luăm rămas bun unii de la alții, cu sau fără îmbrățișări. Rămânem vreo câțiva și ceva, ca să mergem la sala VIP, de la Corso. Mare duminică mare!

A voastră,
Anica/ Nușa

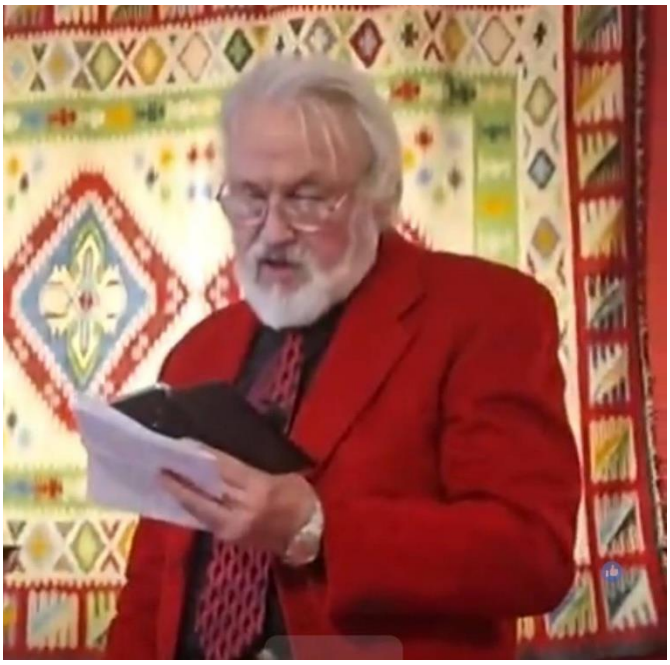

CONSTANTIN MOLDOVAN

8 MARTIE

Pentru că se apropie ziua de 8 Martie, aduc prinos de recunoștință doamnelor și domnișoarelor din viețile noastre, admirându-le puterea de a învinge timpul și depărtările și mulțumindu-le pentru că ne însoțesc pașii pe cărările vieții, cu delicatețe, modestie și dăruire!

Primăvară în suflete…La mulți ani!

SONETUL PRIMĂVERII

De când te-aştept, frumoasă primăvară,
Cu simfonia ta de ghiocei
Şi cu brânduşe prinse, drept cercei,
La gingaşe urechi de domnişoară.

Miroase-a sărbătoare pe alei,
În suflet poezia se strecoară,
Iar eu, zâmbind la tot ce ne-nconjoară,
Aştern pe-o coală versuri, cu temei.

Apoi privesc, senin, în depărtare,
Gândindu-mă că viaţa-i trecătoare,
Aşa că nu dispun de prea mult timp

Și vin la tine,-acum, în prag de seară,
Să îți urez, frumoasă primăvară,
Să ne rămâi, doar tu, ca anotimp!

SONET PENTRU MAMA
(mamei Floarea, în ceruri)

Atunci când te încearcă mari tristeți
Ajunge să rostești cuvântul „mama”,
Că-ți piere, din privire, toată teama
Și poți păși senin prin dimineți.

Oricât de mare-ar fi, în suflet, drama,
Cea care are, parcă, șapte vieți,
La fel ca-n zorii primei tinereți,
Îți șterge ochii,-n lacrimi, cu năframa.

Și prinzi puteri atunci când ea se roagă
Să-ți fie ție bine, să răzbești,
Să nu te-atingă relele lumești;

Căci mama e ființa cea mai dragă,
Iar tu te simți un fel de semizeu
Și îți zâmbește,-n gânduri, Dumnezeu!

ȘUVIȚE DE LUMINĂ…

În primăvara care stă să vină
Prin amintiri de păsări călătoare,
Voi împleti șuvițe de lumină
În gingașe priviri de domnișoare.

Voi așeza buchete de iubire
În sufletele doamnelor cochete,
Plimbându-mă - eternă rătăcire -
Prin visuri de frumoase Juliete.

Tot răul lumii se va pierde-n ceață
Și regăsind, la ce e bine, cheia,
Natura-ntreagă, revenind la viață,
Va preamări, în martie, femeia

Ce va primi și flori, și vreo podoabă,
Cuprinsă, evident, de frenezie,
Iar vreun poet, aflat și el în treabă,
Probabil că va scrie-o poezie.

Cam asta este, dragi femei, povestea
Ce se repetă,-ntruna, peste ani,
Iar eu închei, spunându-vă acestea:
Să fiți, mereu, iubite... La mulți ani!

Până săptămâna viitoare vă doresc să fiți iubiți, iubind!

(articol publicat în Monitorul de Suceava, joi, 6 martie 2025)

ALEXANDRU HANGANU
(n. 23.03.1955)

CEL TREI MUSCHETARI

În orașul lui Panait Istrati și al lui Terente, Alexandre Dumas se pare că și-a proiectat viziunile, pe fresca umorului dezinvolt. Cei patru muschetari ai lui, ici sunt mai dihai, Sandu și Mihai. Cel mai veșnic tânăr dintre corifei, Alexandru Hanganu, cu glas de tunet și coamă aproximativ de galben-pai, d'Artagnan de Brăila, mereu înconjurat de frumuseți locale sau din Univers, își rotunjește o frumoasă vârstă, a deplinei noi tinereți.

„Biciul deșertăciunilor", carte de epigrame lansată la apă pe Dunărea albastră, în septembrie, anul trecut, cel mai recent volum al său, e doar unul dintre vapoarele cu motor electric ale creației sale mânate de fulger.

Cu epigrame, poezii, proză scurtă, împarte filoane aurii de ludic atât de nemilos, încât, atent să nu te rănească vreun ascuțiș al spadei scrisului său, râzi intens, dar n-ai nici cum hohoti până la capăt, ca un nevinovat copil de pe plai mioritic.

Nonconformist dincolo de orice hotar, spirit de spiriduș fără răgaz, impresionează prin spontaneități uluitoare și prin transformarea orașului său într-o urbe a festivalurilor de umor perpetuu.

„Așa deci și prin urmare", pilonului de bază și de vază (cu urzici) al „Scârț"-ului de azi și de mereu, îi dorim viață frumoasă și mulți ani perfecți!

Daniel Bratu

INUNDAȚIILE ȘI POMPIERII PRIN UNELE SATE
Cu mult prea deschisa supapă
A gâtului, alde opincă
Nu vor infiltrații cu apă,
Ci-i vor doar pe cei cu pălincă!

DUPĂ O VIAȚĂ DE MUNCĂ
Cum sunt tratat precum un câine
Și-n țară nu mai am vreun rost,
Îmi fac bagajul și, de mâine,
Voi merge la un adăpost...

DE CE NU MAI PARTICIP?...
Concursurile au un rost
Când cele bune se mai leagă,
Dar nu pot scrie-atât de prost,
Ca orice juriu să-nțeleagă!

SÂMBURE DE GENEZĂ

Femeia este primăvară
Și-i roșu-aprins dansând a mac,
E țandăra ce stă să sară,
Când mai nimic nu-i e pe plac,

Femeia-i briză-n toi de iarnă
Și e buchet de nobil vin
Și e spre vise o lucarnă,
Ce se deschide-n baldachin,

Femeia-i dincolo de milă,
Când beată-i din ulcioare seci
Și-i o enigmă prea subtilă,
Când peste ea încerci să treci

Și e femeia-n toate cele
Și toți acei ce știu ce-au vrut,
Doar dacă nu-i în toane rele
Și are tot ce n-a cerut...

Alexandru Hanganu

GEORGE EFTIMIE
(n. 20.03.1951)

ANULAREA ALEGERILOR PREZIDENȚIALE
Cu Johanis țara, - nu se mai discută -
Eșuase-n bozii, știți ce vreau să zic,
Și-a făcut și dânsul una nefăcută,
Că întreg mandatul... n-a făcut nimic.

STATUIA LIBERTĂȚII

STATUIA știm precis că vine,
Alege astfel calea dreaptă
Și Europa o susține,
Dar LIBERTATEA... mai așteaptă.

PATRIOTISM

Patria, - prinos răbdării -
O iubesc de nu mai pot,
Și mă doare soarta țării,
Pe aleși... în DIICOT.

ASIGURĂRI (de la UE)

Războiul este totuși cam nesigur,
Ba uite-l ici, ba colo se încheie,
Dar socoteala iese vă asigur,
Când se implic-o mână de femeie.

EFICIENȚĂ

Planu-i clar de înarmare,
Sunt și bani și, spun stăpânii
Cum că nimeni nu-i în stare
Să dea tunuri... ca românii.

PIF VASILESCU
(n. 06.03.1946)

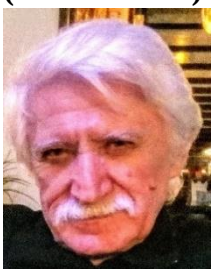

LA SENECTUTE

Bătrânii-s așezați, socot,
De Domnu-n două-așezăminte:
Într-unu-s cei ce uită tot
Și-n altul cei ce nu țin minte.

STATISTICĂ

Bărbații,-n lumea lor firească,
Se-mpart în două, cum deduc:
Puțini au gâtul sub papuc
Și mulți ce n-o să recunoască.

PEȚITUL

O știu femeile adulte,
Desigur și fecioarele,
Că drumul spre altar, la multe
Se-ncepe cu... picioarele.

LA VOLAN

O să le pun de azi o frână
Și vinurilor românești,
Că mi-a-nverzit fiola până
Și Galbena de Odobești...

VIAȚĂ GREA

Vestea publică și clară
Îmi apare-acum firească:
Guvernanții ne omoară
Ca să supraviețuiască...

GHEORGHE GURĂU
(n. 11.03.1950)

RÂSUL ÎNGRAȘĂ

Pe plaiul mioritic îs
Destui cei ce se fac de râs,
Îi simți pe lângă tine,-i vezi...
E plină lumea de obezi!

VARA LA TERASĂ

Neatent din cale-afară,
Bâlbâit cum e bunicul,
Până berea fu s-o ceară,
I-a furat o muscă micul!

GRIJA (ŞI) PENTRU PENSIONARI

În sistemul democrat,
Știm că dumnealor le pasă,
S-au grăbit şi au lansat
Şi-un program... „ultima casă”.

FUSTA, MEREU ÎN TREND...

Pentru fustele mulate
Șlițul nu mai este șic-ul,
Ci-un design ce să-ți arate...
Ombilicul!

SPORTUL ȘI SĂNĂTATEA

Tenis, culturism,
Ori mișcări de voie:
Halbere, sticlism,
Și... coniac-canoe!

STELICĂ ROMANIUC
(n. 13.03.1966)

UNEI ANGAJATE

Când se sfârșește săptămâna
Și munca-ncepe să treneze,
Chiar șeful ei mai pune mâna
Pe-alocuri... s-o mai stimuleze.

ELOGIU

Avem realizări mărețe
De au rămas și turcii paf:
Ei fac rahatul cubulețe,
Noi, mai isteți, îl facem praf!

METAMORFOZĂ

S-a măritat cu un erou,
Înalt, frumos, cultură vastă
Și divorțează azi de-un bou...
(Ce mult te schimbă o nevastă!)

DRAGOSTEA MAMEI

Făcut-au astrele cerești
Ca mama să mă nască-n „pești”;
De-ar fi știut ce vremuri vin,
Precis că mă năștea... rechin!

SUPERSTIȚIE...

În mașină și în viață,
Soacra o așez, cuminte,
Doar pe scaunul din față,
Că pun răul înainte.

PETRU IOAN GÂRDA
(n. 26.03.1954)

COMBINAȚIE TICĂLOASĂ

Retează azi din rădăcină,
Copacii-acestul trist popor,
Securea de oțel, străină,
Cu coada noastră... de topor.

PROST DE DAI ÎN GROPI?

La câte gropi sunt pe șosele,
Mă-ntreb: zicala-i potrivită?
E prost acel ce dă în ele,
Sau geniu cel ce le evită?

CRIZE

Din obscure interese,
Țin în viață a-mi pătrunde:
La nevastă-s tot mai dese,
Și la soacră mai profunde.

ROMÂNIA PITOREASCĂ

Constat (e inutil să critic)
Că astăzi, după integrare,
Avem pe plaiul mioritic,
Mai mulți ciobani decât mioare.

DOCTOR INCOMPETENT

Nu îmi poate spune
Clar, din ce pricină
Simt o slăbiciune...
Pentru o vecină.

ION MORARU
(n. 27.03.1951)

UNUI MANIFESTANT

Când strigi Guvernul ca să cadă,
Eu să te-apostrofez nu pot:
Decât să ieși acum în stradă,
Mai bine, ieri, ieșeai la vot!

PREFAȚATORULUI MEU

De-atâtea laude-avui parte
Încât, maestre, eu te rog
Să nu mai pui prefața-n carte –
Prea seamănă a... necrolog!

LA SCHIMBAREA OREI OFICIALE

Odată, la sfârșit de vară,
Cu teamă, hoții se-ntrebară:
„Va trebui să dăm și noi,
Azi, ceasurile... înapoi!?”

LA MĂCELĂRIE

Atârnă-n piață buturi grele
De porc, de oaie și de vită.
Atâta m-am uitat la ele,
Că am făcut conjunctivită!

UNEIA

Când tenul și-l dădea cu cremă,
Nu exista nicio problemă,
Dar a-nceput îndată drama
Pe față când și-a dat... arama!

FLORENTINA LOREDANA DALIAN
(n. 28.03.1968)

CÂNTEC PENTRU IUDA ISCARIOTEANUL
Plângeau narcisele-n grădină,
Zambilele scrâșnau din dinți,
Când tu plecaseși de la Cină
Să dai o viață pe arginți.

Era atât de noapte-afară,
Iar stelele, de sus, vesteau
O nefirească primăvară;
Și lăcrămiorele plângeau.

Tot Universu-a tremurat;
N-ai înțeles, n-ai priceput!
Când El, cu-amar te-a îndemnat:
„Fă iute tot ce-ai de făcut!”

Când sufletul ți l-ai pierdut
În schimbul unui fals sărut,
Plângeau și florile-n grădină.
De-ai fi rămas atunci la Cină!...

RATARE

Goneam în geana dimineții,
Pe stradă, sute de Ioni...
Și am ratat bărbatul vieții.
Pe trecerea de pietoni.

LUI FLORIN ROTARU, CARE MI-A DĂRUIT CARTEA SA DE EPIGRAME „URMA SCAPĂ TURMA”, LA URMĂ
Cu mână largă-ai dăruit
Volumul tău la-ntreaga turmă;
M-am bucurat când l-am primit,
Chiar dacă eu am râs la urmă.

PETRE GIGEA GORUN
(n. 31.03.1930)

UNUI CARIERIST

Mi-am pus tot felul de-ntrebări
Despre-ale lui apucături.
Nu se pricepe la lucrări,
Da-i priceput la... lucrături.

UNUI ZGÂRCIT

Până-acum, la bătrânețe
Și-a păstrat un vechi tipic:
N-a dat nici măcar binețe,
Întrucât nu dă nimic.

MINIJUPA MĂMICII

E-atât de scurtă și de-ngustă,
Încât cel mic, oricât ar vrea,
S-ar prinde el de-a mamei fustă,
Dar... nu ajunge pân` la ea!

SOȚUL ȘI JUMĂTATEA LUI

El, într-a lui căsătorie,
Avea să fie-ntr-una blegul,
Fiindcă juna lui soție,
Nu-i jumătatea, ci... întregul!

UNEI IUBITE INSENSIBILE

Alta ca ea nu e
Pe această vatră:
Poți s-o crezi statuie,
Pentru că-i... de piatră!

ION RUSE
(n. 31.03.1949)

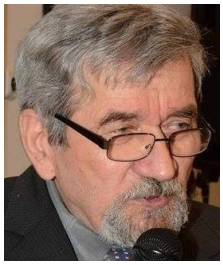

DRAGOBETE TOMNATIC

S-a dus succesul lui la fete,
Având la ele șanse slabe,
Și-acum bunicul Dragobete
Mai speră-n martie... la babe.

RAPORT DE LA LOCUL FAPTEI

La tragicul eveniment
A constatat agent Arhire:
Jumate-s morţi în accident,
Ceilalţi... la reconstituire!

LA A DOUA CĂSNICIE

Dorinţa lor fiind comună,
La celibat să nu se-ntoarne,
Galant, i-a pus pe cap cunună,
Iar ea, cu naşul, două coarne.

ÎNDOLIATA

Simţi, ducând bărbatul
La groapă, o sincopă:
Uitând de răposatul
S-a-ndrăgostit de popă.

CONFUZIE

Vinu-i ca şi epigrama:
Bun, de-i soiul cel mai rar!
De-aia mulţi confundă crama
Cu cenaclul literar.

GHEORGHE BĂLĂCEANU
(n. 31.03.1930)

GRUP MUZICAL MODERN

Blonde, brune, cântătoare,
Îmbrăcate-ntr-un ciorap,
Dau din mâini și din picioare,
Neavând ce da din cap!

CADOUL ARTISTULUI

E doamna veselă, precis,
Că un artist de-așa valoare,
De ziua dânsei a decis
Că îi va face o lucrare...

EROARE COMPARATIVĂ...

Pe-alești, întâmplător de-mi vine
Cu boii să-i compar, greșesc:
Că nu muncesc la fel de bine
Și nici ca dânșii nu gândesc!

PE PLAJĂ

Pe plajă, blonda ce-l încântă,
L-a sărutat de data asta
Și a simțit cum se-nfierbântă...
Noroc că l-a trezit nevasta.

PREVIZIUNE

Din întâmplare - spun bătrânii -
Va fi și-un vânt de primăvară
Și mult s-or bucura românii...
De vor mai fi atunci prin țară!

Ioan Mugurel SASU
(n. 17.09.1955 - d. 03.02.2025)

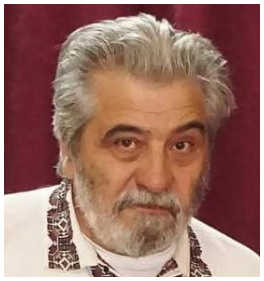

IN MEMORIAM MUGUREL SASU

Te-ai dus mult prea devreme printre stele;
Să-ți spun „adio” n-am avut răgazul;
În jur tu ai lăsat doar clipe grele
Și ne-ai înlăcrimat la toți obrazul.

Ajuns-ai printre îngeri și aproape
Ți-s alte inimi ce au fost zidite
Ca și în Ceruri, sus, să se adape
Cu fraze și cuvinte meșterite.

Aici aveai atâtea de făcut,
Dar ai plecat în lumea ta, grăbit
Și printre cunoscuți ai așternut
Regrete multe, doliu nesfârșit.

Tu drag ne-ai fost mereu și ca pe-un frate
Toți te-am văzut și știi că te-am iubit!
Azi ne desparte o eternitate,
Dar ne-om vedea la timpul cuvenit...

Cum sigur ai citi și-acum cu drag
O proză,-o cugetare,-o poezie,
Pe-aripi de gând vom pune toți în prag,
În Ceruri, printre stele, o făclie

Cu care calea să ne-o-ndrumi mereu
Și la cenaclu, unde ne-adunam,
Și la revista-n care, -n curcubeu
De scrieri, dintre file, surâdeam.

Noi am rămas aicea mai săraci,
Doar cu-amintirea ta ce ni-este vie
Și-am vrea să ne vorbești, dar azi tu taci
Și dor ne-o fi de tine-o veșnicie.

Cătălina Orșivschi

REFLECȚIE

Soarele pe cer străluce,
La pământ căldură-aduce;
Vântu-n frunze lin adie,
Iarba parcă este vie;

Macii roșii, ieri în floare,
Azi se scutură pe-ogoare,
Iar petalele lor par
Fluturi în culori de jar.

Cad petale rânduri, rânduri
Și eu cad ades pe gânduri:
Sunt bătrân, sunt spre apus.
Cât timp eu mai am de dus?

Uite-așa ne ducem toți
Și nicicum nu o să poți
Ca să afli unde-anume
Ne petrecem noi din lume

Și ne ducem rând pe rând,
Chiar nu știe nimeni când…
Cum s-a dus și Mugurel,
Ne vom duce toți, ca el…

Fie-i țărâna ușoară!
Doar revista să nu piară!

Ionel Orșivschi

MIRELA BUTNARIU ***(redactor Crai Nou, Suceava)***

ESENȚE

Am stat ieri la uşa unui medic, se înserase de mult, mai erau câțiva pacienţi în aşteptare. Printre ei, o mamă cu doi copii, o fetiţă de 7-8 ani şi un băieţei de 4-5, hiperactiv e puțin spus. Gălăgios, extrem de agitat, făcea pe dos orice îi cerea maică-sa, care părea că nu mai are nicio putere să îl stăpânească. Însă avea vorba domoală și gesturile blânde, l-a oprit şi din nesfîrşitul şir al umplutului paharelor cu apă de la bidonul din hol, l-a oprit şi din operaţiunea care îl amuza foarte tare, aceea de a-şi pune, iar şi iar, alți papuci de protecție peste ghete. Și s-a repezit de câteva ori după el, căci era gata să evadeze din clădire. Pe scurt, mi se rupea sufletul de femeia aia frumoasă, epuizată, dar care se purta admirabil cu copilul cel săltăreț și cu sora lui.

A sunat, la un moment dat, am înţeles că pe soţul ei, am dedus că acesta i-a comunicat că nu poate veni şi, văzându-i expresia, m-am umplut de spume, dar şi de compasiune pentru că o vedeam cum arată şi bănuiam cum se simte. Mii de gânduri urâte am trimis, din solidaritate feminină, spre bărbatul care nu îi era alături când vedeam clar că are nevoie.

Dar, nu peste mult timp, a venit el, stimaţi prieteni. Un tip micuţ, destul de firav, l-am prețăluit dintr-o privire, am decis că nu dau mulți bani pe el, păcat de așa fată, mi-am spus.

Însă copiii s-au repezit să îl îmbrăţişeze, el a pupat fetița, l-a determinat pe cel mic să se potolească și să-l asculte, a discutat pe un ton cald cu soția lui. Emana lumină și căldură, doamne, nu știu să scriu altfel. A luat copiii acasă, în murmur de vorbe blânde, iar ea a intrat la consultație.

Mi-a zâmbit când a ieșit din cabinet și-mi pare rău că nu i-am spus că tocmai îl premiasem pe bărbatu-său.

Eu am văzut mulţi bărbaţi mişto la viaţa mea, dar ăstuia i-aș pune coroniță, parol. Nu vă spun vorba aia cu esenţele tari sau preţioase, dar promit să nu mai judec marfa după ambalaj.

Măcar o săptămână, două.

TREI LUNI ȘI-O VIAȚĂ

Slăvită fie ziua asta, stimați prieteni, zi în care nu am murit.

Căci puteam să mor, de drag.

Și vă spun mai jos ce și cum:

Fetița care vorbea la telefon pe străduța goală, zulufată și durdulie, o drăgălășenie de om, nu făcea economie la decibeli, deci îmi era imposibil să o ignor.

Vorbea la telefon, dară:

„Să știi că m-am gândit de multe ori, sunt conștientă că ai doar 15 ani. Dar să știi că eu am 15 ani și trei luni și să mai știi că, dacă ai minte, în trei luni poți învăța foarte multe despre viață.”

Nu am murit, stimați prieteni, deși aș fi putut.

Dacă stau să mă gândesc, ar fi de preferat să mor de dragul unei puștoaice, decât omorâtă de unul dintre nenorociții ăștia care seamănă moarte și griji pe planetă.

KOSTA VIANU, Buzău

PUŞULICA

Motto:
nel mezzo del cammin della mia vita
Aiurea, fără sens şi dintr- odată
M-a părăsit şi muza, prăpădita
Şi m-a lăsat cu viaţa încurcată…

Vasile Păsat, conductor public cu atribuţii nebuloase la primăria Costoveni, funcţionar zelos şi nu prea, cu familie aşa-şi-aşa, adică o nevastă „nici prea-prea, nici foarte-foarte” (reproduc întocmai unele caracterizări din vecinătăţile imediate ale curţii lor) şi doi copii, băiat şi fată, şcolari mediocri ca şi tatăl lor, era trist.

De când apăruse la primărie noua secretară, Puşulica, o femelă lungă în toate cele şi cu păr blond natural strălucitor, îl năucise efectiv, ca să nu mai pomenesc de faptul că îl prostise în ultimul hal. Uita aproape în fiecare zi acasă cheile de la uşa primăriei şi trebuia s-o ia la fugă înapoi cu bicicleta, trei kilometri dus-întors, că se şi speria Galeta, nevastă-sa, de-l întreba cu ochii mari şi privirea nedumerită: - *Ce-i, Silică? - Pe dracu, ce să fie, nimica, fă, mai lasă-mă şi tu acuşa!*, bombănea înciudat şi pornea înapoi, ca să nu întârzie la program.

În câteva rânduri primarul strigase la el. Mai pe urmă, observându-i privirile blege cu care o însoţea pe Puşulica mişcându-se alene printre birourile contabilităţii, toate colegele lui de ani de zile, la care le cumpăra cornuri de la chioşc, îşi dădeau coate şi râdeau de el ca de ultimul „spavarici”. Puşulica nu părea să bage de seamă nici cafeaua pe care i-o depunea el pe colţul biroului imediat ce bolborosea filtrul, semn că se scursese toată apa din rezervor, ei prima, înaintea celorlalte colege, cu ceaşca tremurând pe farfurioară, de emoţie. Emoţia lui. Nici florile din vaza de pe măsuţa de la intrare, totdeauna proaspete; nu conta ce flori, da’ când dracu avea timp să le pună acolo fără să-l vadă ele, cât erau de atente? Cum ziceam, indiferenta nu părea să-l fi băgat în seamă în calitatea lui de mascul, pe deasupra şi îndrăgostit lulea, cum putea oricine să vadă, cât ar fi fost de chior. Lasă că nici n-avea timp să observe ceva deosebit la el, că n-avea când. El nu intra în biroul primarului, venea primarul la el, ca să-i mai reproşeze una-alta. În secretariat, anticamera biroului primarului, el intra numai dimineaţa, pe furiş aproape, iar superba nu găsea nimic deosebit în făptuirea atâtor gesturi mici, de infinită tandreţe, de care era el în stare, aşa tolomac cum părea. Puşulica intra însă des la contabilitate, mai cu o hârtie, mai cu o solicitare expresă de-a primarului, transmisă prin viu grai, că superba ura telefoanele sau nu avea habar să le folosească, naiba ştie.

Ori poate că-i plăcea să vadă mutrele coţofenelor de contabile când îşi mişca provocator posteriorul sculptural şi celelalte anexe ale fiinţei ei admirabil construite. Răspândea totdeauna un inconfundabil parfum de violete, dar nu leşinător sau insistent, nu, doar o undă subţire, îndeajuns numai să-l scoată pe Sile cu nasul din eternele bilanţuri la care părea că nu mai este în stare să le dea de cap de o bună bucată de vreme.

Dintre toţi colegii lui, numai Carnavela - femeia de serviciu - poreclită aşa de cine ştie care răutăcios (pe ea o chema Vela) avusese tupeul să-i pomenească lu’ Sile (da’ ea aşa era, nu se putea stăpâni, multe din certurile ca la uşa cortului care izbucneau din senin între salariaţii primăriei erau urmarea faptelor sau vorbelor ei). Carnavela, ţigancă tânără, una din femeile cu care primarul îşi băga în plug la băutură, când toate pe lume capătă alte dimensiuni şi aspecte, i-a zis lu’ Sile una-alta, în mai multe rânduri, cu aerul că încerca o facere de bine. Inutil să mai spun că Sile n-a auzit, n-a văzut, ca şi când n-ar fi vorbit cu el, ci cu pereţii biroului. - *Auzi, mă, cavaleru’ lu’ peşte prăjit, ce mama dracului cauţi tu să-i faci cafeaua la… paraşuta asta a lu’ Lemnaru? Ce…* (cuvinte ne-ecoliterare, de fapt expresii netipăribile) *ai văzut, mă, la asta*?

De ce s-o fi amestecând lumea de fiecare dată cu patimă înverşunată în afacerile oricărui amor, împărtăşit sau nu, Sile nu înţelegea neam. Ţiganca mai încercase de câteva ori să-i deschidă ochii, să-l aducă pe drumul cel bun, dar văzând ce moacă de nănău făcea de fiecare dată, renunţase. La primar, Carnavela nu l-a spus, cu toate că o mânca limba, dar nu prea ştia care erau dedesubturile angajării „curvei lu' Lemnaru" aşa că nu îndrăznea.

Totul a mers aşa până prin vară, când au venit primele restructurări şi din serviciul de contabilitate al primăriei a rămas jumătate, ăla de la pajişti a plecat la dracu-n praznic, în Spania, toţi contractualii şi însoţitorii personali au fost concediaţi, iar bani de „minimul garantat" nu mai erau nici pentru puturoasele de rude ale primarului, nişte beţivani care încurcau iarba prin curtea barului. Pe Sile n-aveau de ce să-l păstreze, desele lui greşeli erau demult pe răbojul autorităţii supreme în sat, plus că primarul îi surprinsese odată privirile alunecând pe fundul cu adevărat maiestuos al Lemnăresei, şi-i purta pică nedeclarat, un venin sleit, o chestie de-aia care nu e iniţial periculoasă, dar numai până la proxima ocazie.

Când l-a găsit Galeta agăţat de grinda din şură, cu funia calului pe după gât, vânăt şi umflat, cu ochii beliţi şi limba de-un cot, a crezut prima dată că o fi rămas lipsă ceva bani, pe-acolo, pe la primărie. Mai pe urmă, căutându-l prin buzunare, a găsit hârtia cu decizia de concediere şi iar a crezut greşit. Numai Sile ştia că, de fapt, lui nu-i păruse rău după slujba de la primărie, ci de faptul că, gata, de-acuma nu mai avea ocazia s-o admire pe singura femeie care contase cu adevărat în viaţa lui. Iar dumneata, cititorule, să nu te simţi nedreptăţit de faptul că povestea s-a terminat aşa. Aş fi putut să-l divorţez pe Sile de Galeta, să le fac viaţa mai ceva decât valurile alea ucigaşe care au lovit coastele lumii, aducând atâta durere şi nenorociri. Dar, vorba poliţistului din poveste, la ce-ar fi folosit? Lumea nu mai are răbdare şi nici timp să citească poveşti lungi, cu intrigi întortocheate şi finaluri imprevizibile. Toţi vor să vadă la televizor, în direct, cum o să-l belească americanii pe cine ştie cine, dacă explodează sau nu centrala de la Zaporojie şi de-astea.

Cui să-i pese de Sile? Zi şi dumneata!

GESTUL SUPREM

Pentru că-ţi plac, iubire, pot,
Din dragoste, un gest suprem,
Să te sărut, cam peste tot,
Să-ţi coc gogoşile cu gem?

Să te ador, până îţi scot,
Din cap, ideea de harem?
Pentru că-ţi plac, iubire, pot,
Din dragoste, un gest suprem...

Şampanii, tu şi eu, compot,
Trei zile-n pat, trei zile bem!
Preferi şi cu? De nu, o scot
(…De lenjerie mov ori crem).

Pentru că-ţi plac, iubire… pot.

Sanda Nicucie

ÎNCERCĂRI

Trăsura amintirii intră-n gara
Speranțelor ce nu se mai aprind,
Cu roțile lăsate, scârțâind
De cât de grea și tristă-i e povara.

Regretele tentacule-și întind,
Pe inimi își aruncă umbra, seara;
Trăsura amintirii intră-n gara
Speranțelor ce nu se mai aprind.

Coboară la peron din ea fugara -
Iubirea - ce-a fost prinsă plănuind
Să treacă de-al uitării tainic grind,
S-aducă iar în suflet primăvara...

Cu trenul vieții, părăsește gara.

Teodora Pascale

MĂR BUN - rondel (scl)erotic

Măr bun părea, dulceag şi mic,
un sân al fetei din vitrină
şi-avea, din parte-n parte,-un pic
de semeţie trans-alpină.

Eram copil și, făr` de vină,
m-au scos din magazin, prea şic
părea: măr bun, dulceag şi mic,
un sân al fetei din vitrină.

Bătrân, c-o liniște deplină
acum, privirile-mi ridic,
spre-același bust, rămas pitic,
cu-aromă de neofalină.

Măr bun părea, dulceag şi mic…

Daniel Bratu

PRIMĂVARĂ

Vin păsări călătoare și turiști,
Pe ramuri explodează zeci de muguri,
Pe miriști ies tractoarele cu pluguri
Și simți din nou că-ți vine să exiști!

Adolescenți imberbi se dau artiști,
E cald afară - semn de noi belșuguri,
Vin păsări călătoare și turiști,
Pe ramuri explodează zeci de muguri.

Nici boschetarii nu-s așa de triști,
Bătrânii uită iar de beteșuguri,
Și, colorate viu, ca niște ruguri,
Cu ochii pânditori la polițiști,

Vin păsări călătoare... la tiriști.

Petru Ioan Gârda

NU-ȚI PROMIT

M-am cocoțat pe marginea tristeții,
De când ai hotărât să tunzi petunii,
Te văd, din vreme-n vreme,-n raza lunii,
Sau când îmi hoinăresc prin cap sticleții...

Îți înhăitezi privirea cu șogunii
Indiferenței, când te dor pereții,
Sunt un mistreț așa cum sunt mistreții,
Dar te-am iubit, cum nu pot crede unii...

Parfumul ți-l mai simt, de Niagară,
Mi-e tatuat pe umbletul sașiu,
Doar chipul tău, în fiecare gară

Prin care trec ca umbra unui viu,
Mă face să rezist încă o seară,
Dar nu-ți promit că mâine-o să mai fiu...

Florin Rădulescu

CÂND RĂUTATEA…

Când răutatea îşi înfige dinţii
În lutul plămădit de Savaot,
Nu îl mai iei pe postul de pilot
Al propriului destin; îţi vinzi şi sfinţii.

Bonomul vesel se transformă-n ciot –
Te-afunzi adânc în puţurile minţii
Secate de iubire şi arginţii
Primesc tăcut emfaticul tău vot.

Te soarbe-o nebuloasă-nfometată –
Nu ştii că eşti meniul principal.
Dacă-i propui din listă să te scoată,

Te-ncătuşează-n bolul ei oval
Şi te mixează-ncet cu apă plată;
Îţi devorează eul la final.

Camelia Ardelean

SONET IRE-VERS-IBIL

Dacă stele-adun din râu,
Nu fac artă pentru hartă,
Ci vă dau, cu mare artă,
Ultimul aspic de grâu.

Stau în cântec pân' la brâu,
Beau mister c-o oală spartă.
Nemuririi fără toartă
Vreau să-i fac, din iarbă, frâu.

Peste timpii ce se scurg,
Pun metafore la plug.
Mă nechează-al meu amurg,

De idei să rinofug
Și mă bucur de insecte,
În ierbarul cu defecte…

Janet Nică

SONET ZODIACAL

Am un Pegas pe bolta palatină,
Retrogradat la rangul de mârțoagă,
Îl călărește muza mea și-l roagă
Să-i dea în dar plutirea-i cabalină.

Prin cerebel îmi sapă, crunt, o dragă,
Înfierbântat înghit o aspirină,
O ploaie de comete o să vină.
Și, visceral, presimt că nu-i de șagă,

În panică, citesc din zodiac,
Pe Căi Lactee o să cat scăpare,
Să scap de Taur, Capricorn și Rac,

Îi dau la Leu, Berbecul de mâncare
Și-ncui cu grijă ușa la iatac...
Să mă-ngrijesc de tinere Fecioare!

David Valentin

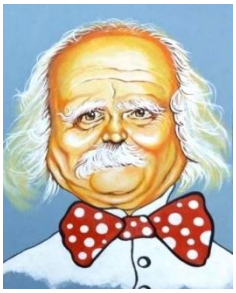

POVESTEA UNUI (ALT) BASM

(schiță veselă)

Am încercat să-i spun nepoțelului meu, un pitic în vârstă de 4 ani, un basm din repertoriul clasic. Am ales Scufița roșie.

- Scufița roșie, am început eu, era o fetiță frumoasă și cuminte.

- Dacă era cuminte, nu era frumoasă, mă întrerupe micuțul. Fetițele cuminți sunt urâte.

Mă fac că nu aud și spun mai departe:

- Părinții i-au dat un coșuleț cu bunătăți și au rugat-o să-l ducă bunicuței, care locuia într-o căsuță din mijlocul pădurii.

- Care pădure, Mae? Noi nu mai avem păduri. Le-au tăiat austriecii.

- Poate era o pădure din Austria, încerc eu să lămuresc situația. Sau din Germania fraților Grimm, că ei se țineau de povești.

- Atunci, spune-mi basmul în limba germană!

- Bine, zic eu, dar ți-l traduc instantaneu în limba română. Așadar, Scufița roșie mergea liniștită prin pădure, fredonând un lied de Schubert. Deodată, pe cărarea umbroasă, îi iese înainte un lup fioros.

- Iar începi cu prostiile, Mae?, mă întrerupe revoltat prichindelul. De unde lupi în Germania? Ultimul a fost vânat acum 69 de ani. Lupi mai există doar în România, deși aici nu mai sunt păduri. Acesta se numește paradox ecologic. Și mai lasă-mă cu Scufița asta roșie, că mă plictisește! Apropo, știi de ce bunicuța avea ochii așa de mari?

- Ca s-o vadă mai bine pe fetiță, zic eu surprins și ușor bâlbâit.

- Total greșit!, mă pune la punct năpârstocul. Răspunsul corect este: pentru că suferă de exoftalmie hipotiroidiană. Somn ușor, Mae!

Mihai Frunză,
bunic cibernetic

EPIGRAME-N DAR

ÎN PROCES DE ADAPTARE

Înstrăinat, precum o barză,
Cu traiul mă obișnuiesc;
Pot spune că deja... sunt varză,
Mai trebuie să mă călesc!

Gheorghe Cireap

ROMÂNIA, ŢARĂ DE ARTIŞTI

Trăim în „opera” Puterii,
Vedem şi autori de rând,
Avem şi-o „Masă a Tăcerii”
...dar până când?

Nicolae Bunduri

O (DE)GUSTARE ÎN PAPUA NOUA GUINEE

După ce-a îngurgitat
Limbă de epigramist,
Canibalu-a constatat
Că a fost Diviza trist...

Ion Diviza

SALARII ȘI PREMII COLOSALE LA ROMSILVA

La ROMSILVA, deci, se poate:
Cum s-au hotărât mai-marii,
Primele-au și fost tăiate.
Și incluse în salarii!

Ioan Frențescu

DE SĂRBĂTORI

Cu mici, piftii, sarmale şi muştar,
Ne însfinţim, în aste sfinte zile
Şi suntem, când ne punem pe cântar,
Mai buni la suflet, cu vreo şapte kile.

Nică Janet

EVOLUȚIE

Ne spunea soldatul rus:
„Davai ceas, davai palton”
Azi, același, ar fi spus:
„Davai ceas și telefon”!

Laurenţiu Ghiţă

EXPERIMENTE AGRARE

Țăranii noștri, cu ardoare,
Trudesc în sere, la englezi
Și-n România, pe ogoare,
Curând, aducem nepalezi.

Ion Micuț

RECIDIVĂ

E zăpadă pe maidan
Ceea ce mă enervează,
Primăvara, an de an
Babele... recidivează.

George Eftimie

SERATĂ LITERARĂ, LA CHIȘINĂU

La-nceputul primăverii,
Spune versuri blonda Mery.
Nu-nțeleg tot ce citește,
Da-i ceva... Dumnezeiește.

Daniel Bratu

BABELE

Sunt urâte, slabe, roase
De-ale vieţii dure legi,
Totuşi, cele mai frumoase
Sunt acelea din Bucegi!

Janet Nică

FLIRT ... DUPĂ 40 DE PAHARE

Chelneriţei, beat, i-am dat
Numărul de telefon,
Ea, zglobie, l-a luat
Şi l-a adunat pe bon.

Stelică Romaniuc

ROMÂNI AŞEZAŢI

În ţara plină de orgolii,
Tot omul este aşezat:
La Parlament în trei fotolii,
Iar la spital... doar doi în pat.

Nicolae Bunduri

LA OPTZECI DE ANI

În mine sufletul se zbate,
Iar pasu-mi este tot mai mic
Și simt toți anii ăștia-n spate...
(În față nu mai simt nimic!)

Florin Rotaru

PARADOX

Pacienții chinuiți de boale
Mor tratați de babe și de vraci,
Că nu-s bani de leacuri și spitale,
Dar biserici se ridică-n draci!

Laurenţiu Ghiţă

TAINA ALEGERILOR PREZIDENȚIALE

Mulți alegători își zic:
Bre, politica-i un tic!
Dar sunt lămuriți pe loc -
Măăă, nu-i tic, ci e tik-tok.

Emil Ianuș

ÎNTREBARE COSMO-POLITICĂ

Or mai fi, oare, planete
Unde oamenii cuminți
Se împart în două cete:
În normali și președinți?!?

Emil Ianuș

UNUI ATACANT MEDIOCRU

Un fotbalist în rai a poposit
Iar Sfântu' Petru, hotărându-i soarta,
S-a arătat un pic nedumerit:
- Dar cum ai nimerit, creștine, POARTA?!

Ion Diviza

SFÂRȘIT DE SEZON

Moda naște-un diferend,
Sunt exemple o grămadă,
Babele să fie-n trend,
Des fac baie... de zăpadă.

George Eftimie

DIN PARADOXURILE EVOLUȚIEI

Cum toate-n lume s-au schimbat,
Ca lanțul trofic să-l încheie,
Bărbatul a evoluat
Și-i, astăzi, tot mai mult, femeie.

Daniel Bratu

FIDELITATE LA MATURITATE

Chiar de sunt de nota zece,
Babele mă lasă rece;
Mă-ncălzesc când merg acasă,
Lângă baba mea frumoasă!

Gheorghe Cireap

PRECIZARE

Spun cu vorbă hotărâtă:
Baba mea, la mine-n casă,
Când vorbeşte, e urâtă,
Dar, când tace, e frumoasă.

Janet Nică

GREU CU 44 DE PAHARE

Numărând la păhărele,
Nu ştiu cum şi ce-am făcut
Că m-am încurcat în ele
Şi... le beau de la-nceput.

Stelică Romaniuc

RESEMNARE

Ce pot eu, Doamne, să mai zic?
Pe „igrec” mi l-ai dat amic...
Putea să fie mult mai rău:
Ca eu să fiu amicul său!

Florin Rotaru

LOGICĂ

O idee-n Vest se coace
Și-aderăm la ea și noi:
Pentru ce să fie pace,
Dacă poate fi război?

Petru Ioan Gârda

LA ÎNMORMÂNTAREA UNUI INFATUAT

Iar după ce în viață s-a pozat
Cu zeci de somități, deși-i ateu,
El pleacă azi la Ceruri motivat...
Să-și facă-un selfie și cu Dumnezeu.

Ion Diviza

PIATRA

Material ca piatra nu-i
Şi-o coborâm din vârf de munţi,
Să facem celor mari statui...
Ori s-aruncăm în cei mărunţi.

Nicolae Bunduri

LA ANIVERSAREA NUNȚII

Cravată mi-a luat din Mall nevasta,
C-avem aniversarea nunții mâine,
Și, tot fiind acolo, pentru asta,
A cumpărat și-o lesă, pentru câine!

Laurenţiu Ghiţă

RENAŞTERE

Râd, în soare,
Macarale,
Cresc, în zare,
Catedrale.

Ion Micuț

DUPĂ 40 DE MUCENICI

După patruj' de pahare
Şi o noapte de plăceri,
Astăzi sunt cu capul mare
Şi cu mintea... nicăieri.

Stelică Romaniuc

ȘI DACĂ (AUTOEPITAF)

Și dacă voi scăpa de-al vieții chin,
Va zice lumea: „iată că s-a dus,
La mese-avem o gură mai puțin
Și-n cimitir o gaură în plus.”

Petru Ioan Gârda

TRENUL DE NOAPTE DIN VIENA

(explicație la o fotografie)

Era prin 2002. Dar nu-mi mai amintesc luna, parcă nu era prea frig, dar nici foarte cald. Plecasem cu o echipă de sabreri la un meci amical de la Villach (Austria), oraș de graniță. Am citit de curând că orașul chiar a aparținut de Franța pe vremea lui Napoleon. A fost recucerit în 1831.

În ziua în care echipa a tras la individual, am plecat, împreună cu amica mea, medic ginecolog, și cu fiul ei în vârstă de 12 ani, cu trenul de la Villach la Viena, urmând să ne întoarcem cu trenul de noapte, iar a doua zi să asistăm la meciul pe echipe. Fusese damblaua ei să vadă Viena, iar eu, cum era să nu mă asociez ideii, când, la mine, când vine vorba de plimbare, e de ajuns să-mi zici „hai!”. Mai întâi accept și după aia întreb unde.

Și ne-am pus noi două pe tocuri, ca niște cucoane elegante ce eram și ne pretindeam, tot-toc, în geana dimineții prin Villach, până la gară; ale ei or fi fost mai așezate, dar ale mele aveau vreo 9 cm, plus că pantofii erau destul de înguști la vârf. Și așa am străbătut Viena pe jos și, pe alocuri, cu metroul, de am simțit în talpă fiecare pietricică din grădina Palatului Schönbrunn. Ba încă am mai urcat și scările unei terase unde - chipurile - și-ar fi băut Maria Tereza cafeaua.

Copilul s-a dus să vadă o grădină zoologică și a ieșit foarte dezamăgit, zicând că „Știți ce țin ăștia la grădina zoologică? Găini și rațe, de parcă ar fi în curțile noastre de la țară.” Tot el remarcase, de-a lungul călătoriei cu trenul, că în curțile austriece nu se vedea urmă de pasăre. Ne-am gândit că așa se explică de ce țin zburătoarele la zoo. După ce am vizitat câteva obiective, unele doar pe afară, altele și la interior, și-a cerut și el dreptul să meargă în parcul Prater, unde am și mers. Mi-aș fi dorit să am aripi, să pot zbura, întrucât picioarele nu mă mai ajutau. Îmi venea să mă așez lângă aurolacii din jurul parcului, în acea atmosferă cam horror, având în vedere că se și înnoptase.

Astfel că, în așteptarea metroului, care urma să ne ducă la gară pentru întoarcere, mă așezasem pe vine, la fel și Andrei, și de-abia a reușit mamă-sa să ne urnească. În cele din urmă, când am ajuns în compartimentul pe care îl ocupam doar noi, când m-am văzut eu singură pe o canapea, abia am așteptat să mă descalț și să-mi urc picioarele pe un spătar de banchetă. I-am zis Andei, care mă privea ciudat, cu aluzie la profesia ei: „Ce, n-ai mai văzut femei cu picioarele în sus?” „Ba da - a replicat - doar că nu le-am mai văzut în poziția asta în tren. Stai să-ți fac o poză!” Privind acum fotografia, constat că am mai avut putere și să zâmbesc, dar cred că era doar reflexul din fața camerei foto.

Am fost cât pe ce să trecem ilegal frontiera (pe atunci nu eram în UE și circulația se făcea pe bază de pașaport și viză, iar noi aveam viză numai pentru Austria). Ne-am mirat puțin când controlorul ne-a cerut pașapoartele, căci noi știam că până la Villach, localitatea de graniță, mai e mult și bine – conform mersului trenurilor. Noroc cu vigilența copilului care se uita pe geam, în timp ce noi moțăiam de-a binelea, și care a strigat dintr-o dată: „Mamă, uite, Villach!”

Inițial nu l-am crezut niciuna, trimițându-l la culcare, dar când a insistat să ne uităm la inscripția din gară, am început să ne panicăm. Eu mă văitam că nu mă mai încap pantofii, eram în stare să ajung la pușcărie pentru trecerea ilegală a frontierei, căci nu puteam să apar desculță pe strasse la ora 4 dimineața, când nu vedeai nici țipenie de om, afară de două femei nebune și un copil, dar Anda, fire mai practică, mi-a ordonat: „Ia-i în mână și hai!” Ceea ce am și făcut. Mă văd și acum coborând cu pantofii în mână, pășind pe treptele trenului doar în ciorapi, ca o adevărată doamnă. De-abia am coborât și trenul s-a pus în mișcare.

Fetelor, nu faceți ca mine! Are și eleganța rostul și mai ales locul ei.

GÂNDURI DULCI-AMĂRUI... *dintr-o primăvară târzie*

.....

De peştii mari îmi e milă. Se tot învârt în cerc. În același cerc aproximativ. Poate şi alţii care ne privesc de sus, se înduioşează de noi, oamenii, că ne învârtim în mereu acelaşi cerc… vicios au ba. Cred că fiecare dintre noi are un cerc în care e înscris. Unii au cercul temerilor, alţii, pe cel al neputinţelor, alţii pe cel al suficienţei de sine. Cercul dorinţelor, cercul cunoştinţelor, cercul… Lumea aceasta e un mare cerc. În care noi toţi ne învârtim precum peştii din acvariu. Dar culmea e că nu vrem să fim eliberaţi din ea. Încă nu. Ne place. Poate şi peştilor le place în acvariu. Şi-atunci n-ar trebui să-mi mai fie milă de ei, nu?

Florentina Loredana Dalian

DIN CELEBRELE DUELURI („MAESTRUL ȘI TEODORA”)

PETRU-IOAN GÂRDA

DORNIC DE SCHIMBARE

E pregătit castelul meu de vis:
Iatacuri cu vedere spre coline
V-așteaptă să petreceți nopți senine
Și seri și dimineți de nedescris.

Au paturi din mahon, cu baldachine,
Sunt călimări și pene moi, de scris,
Aduc și… cotiere din Paris,
Să țină-n frâu durerile de mine.

Am să mă port, cu fiecare, blând
Și n-am să cat vreuneia pricină,
Vom râde împreună, savurând

Un vin de Dealu Mare, după cină…
Atât vă rog: să sforăiți pe rând,
Castelul este vechi, e cu bulină.

TEODORA PASCALE

POETESA

Pornesc cu pași sprințari spre noua casă -
Pantofi stiletto, știaf și strălucire -
Masculilor din bloc le-am dat de știre:
„Butic închis” (am marfă nouă-n „plasă”).

E pașaportul meu spre fericire -
Ca poetesă, știu ce-i aia „pasă”,
Pe rime cum să „cad”, cedând sfioasă,
La un rondel și-o ceașcă de iubire.

Îi împlinesc și cea din urmă toană:
Pot fi roșcată, blondă, cu perucă
Și o să-mi pun rivalele pe goană.

Sunt la adresă și mă-nvârt, năucă,
Îmi pică în noroi frumoasa blană -
Arăt acu' precum o matracucă!

.

.

DIN CELEBRELE DUELURI (DORA ȘI DORU)

TEODORA PASCALE

PANOPLIA DE METAFORE

Sunt prinsă, literar, de-o panoplie
Cu tainice alegorii, simboluri;
Per vers, mă sâcâie o aritmie,
De-mi zboară epitetele în stoluri.

În atmosfera asta disonantă,
Un cupidon ursuz mă ia drept țintă
Și trage cu o epigramă boantă,
Stârnind ilaritate în incintă.

De ce te porți ca apucat de streche,
În loc să mă eliberezi îndată?
Doar știi că-ți sunt și sufletul pereche,
Ba chiar și muza cea mai dedicată.

Deci, câte ceasuri rele vrei să treacă,
Să înțelegi că ne iubim frenetic
Și, metaforic, nu prea e de joacă?
Hai, spune, nu rânji așa… patetic!

DORU MIHAI LUNGESCU

PANOPLIA DE SENTIMENTE

Te-am țintuit pervers de-o panoplie,
Surescitat, că prea-ți dădusem roată,
Împins de-o uriașă „aritmie”,
Din vina ta, poetă exaltată.

Cam scârțâia dormeza în incintă
Creând o atmosferă disonantă,
Iar tu mă provocai, să trag la țintă,
C-o rimă, spre final, atât de boantă…

Păream un Cupidon împins de streche,
La șoaptele-ți suave, deocheate,
Dar când mi-ai spus că-s sufletul pereche,
Mi-am revenit din pofta de păcate.

Eu nu-s poet și n-o să-ți scriu, acușa,
Alerg, din zori în seară, ca un câine,
Am profitat c-aveai deschisă ușa…
Sunt Ștefănel, poștașul… Vin și mâine?

DIN CELEBRELE DUELURI (DAVID ȘI TEODORA)

DAVID VALENTIN

EMANCIPAREA FEMEII

Ca la Grivei o să ne fie viața,
Femeia vrea acuma doar ciolan,
Nu fudulii, deci la sfârșit de an
Mă uit la știri și-mi pică iară fața.

Vom fi precum cățeii pe maidan,
Sunt mult prea mulți ce-ți toacă lent mătreața,
Ca la Grivei o să ne fie viața,
Femeia vrea acuma doar ciolan.

De-abia aștept să vină dimineața,
Să pot lătra pe tonul suburban;
Am îngropat un os pe-un loc viran,
Că ar fi vrut să mi-l confișteze soața...

Ca la Grivei o să ne fie viața!

TEODORA PASCALE

IUBIRI CANINE

Tu dai târcoale blocurilor gri,
Te-ai pripășit pe lângă tomberon;
Cu blana fumurie, mușchi beton,
Pari un dulău lipsit de pedigri.

Când „prinzi” un os, nu ești un harpagon,
Și celor slabi din el vei oferi;
Tu dai târcoale blocurilor gri,
Te-ai pripășit pe lângă tomberon.

O altă viață însă ți-ai dori,
De când cunoști o blondă cu breton,
Cochetă, parfumată - miss Bichon -
Ai vrea s-o ai, e taina inimii

Și dai târcoale blocurilor gri...

DANIEL BRATU

ÎN-SEMNE DE PRIMĂVARĂ
(amorondel)

E primăvară - zdrobitoare
ai buzele. Cu mult alean,
mă cheamă ochii tăi, în care
mă tot scufund. Aerian...

porţi, din petale, cingătoare,
de unde muşc întruna. Ca-n
o primăvară - zdrobitoare
ai buzele. Cu mult alean,

te uită: un aeroplan,
din stolul de cotropitoare,
tot cade-ncet și-o să ne are
cu bot de-oțel prin love-maidan –

e primăvară, zdrobitoare...

PRIMĂ VARĂ ȘI-O VECINĂ

Te văz, că ai doi îngeri dolofani
De ghips albastru-n cadrele ovale,
Iar geamul tău, în orele astrale,
Sclipește ca mărgelele-n castani.

Oi fi eu chior și mult trecut prin ani,
Dar când îmi casc privirea la matale,
Te văz, că ai doi îngeri dolofani
De ghips albastru-n cadrele ovale.

Ci chiar de zburdă florile stradale,
De iese iarba-n vârf de bolovani,
De-i soare orbitor și-n subterani,
De-i deal mai mult în față decât val e,

Te văz, că ai doi îngeri dolofani…

SILVIA HORGA

SEMNĂ TURĂ DE PRIMĂ VARĂ

E primăvară și în love-maidan,
natura reînvie, natural,
sfințește ce-i ascuns și amoral
și izbucnește ca și un vulcan.

Nu scapă neplivit nici un organ:
iubita are ochii de cristal
și buze cu miros suav, floral...
E primăvară și în love-maidan!

Și-n tot tabloul ăsta, pictural,
semnează-un nume scurt, de căpitan,
măsura lui e de un simplu Dan,
poet sensibil și pasional...

Căci primăvara e și-n love-maidan!

BĂRBAŢII-S TOŢI NIŞTE... DISTRUŞI

Bărbaţii-s toţi nişte distruşi
Chiar de-i alegi după ureche.
Când nu-s plecaţi, sunt sigur duşi
Cu pluta. Pe la Vama Veche

Făceau nudism trei pescăruşi.
(Alţi trei se vindecau de streche).
Bărbaţii-s toţi nişte distruşi
Chiar de-i alegi după ureche,

Din Nelu Blondu de la Huşi
Îţi cântă aria străveche.
Si-apoi, ca după corcoduşi
Se-ntorc. Că fără de pereche,

Bărbaţii-s toţi nişte... distruşi.

Sanda Nicucie

NEVESTELE, CÂND SCRIU ...

Nevestele, când scriu „rondele”,
Bărbaţii le citesc distruşi,
O iau prin lanuri, prin vâlcele
Şi se opresc taman la Huşi

Să recenzeze cu Pandele
Un preparat din corcoduşi
Şi două fleici cu gogonele,
În zori de zi căzând răpuşi.

De-ar mai avea ceva lovele
Ar trece Nistru-înot la ruşi,
Dar cum se tem de santinele,
Se-ntorc şi zgreapţănă la uşi

Nevestelor, când scriu „rondele”.

Radu Ştefănescu

FEMEILE DEVIN SUPUSE

Femeile ce nu-s supuse,
Ca să evite bâta, parii,
Cum nu-s „plecate”, sunt dispuse
Să meargă-n Roma sau la Bari.

Când trec de podul Giurgiu – Ruse,
Le iau în grijă impresarii -
Femeile ce nu-s supuse,
Ca să evite bâta, parii...

Ați înțeles din cele spuse
Că, dacă văd sclipind dolarii
De care sunt ușor seduse
Sau văd (în poză) un Ferrari,

Femeile devin supuse.

Petru Ioan Gârda

FEMEILOR LE ESTE CLAR...

Femeilor le este clar:
De-afecțiune-a fost privată
O mâță ce-a ieșit pe-afar'
Și nu s-a mai întors vreodată.

Când mai dispare din budoar
Vreun pudel dezorientat,
Femeilor le este clar:
De-afecțiune-a fost privat.

Cînd fuge „ea” c-un armăsar,
Deși-i muiere măritată,
Femeilor le este clar:
De-afecțiune-a fost privată.

Dar când nevasta-i un coșmar,
Iar căsnicia-i ruinată
Și pleci și nu te mai întorci,
Femeilor le este clar...

(Că... toți bărbații-s niște porci!

Viorel Vrânceanu

ANICA ANDREI-FRASCHINI

CRONICĂ DE JUBILEU

Am sentimentul că-mi revine o sarcină specială. Să fie oare și grea? E total asumată, nimeni nu mi-a trasat vreo „obligație de serviciu”.

După întâlnirile cu Umoriștii, îmi face plăcere să scriu despre ce s-a întâmplat la ședințele lunare și, din când în când, bilunare. Rezultatul este conform trăirii și gândirii mele.

Cât timp mă aflu printre ei, lumea toată ia o înfățișare unică, specifică acestor creiere, suflete și inimi alese, care creează și emit producții umoristice și cântări - dar nu numai - de o calitate a lor și numai a lor, de o savoare unică. Desigur, umor se găsește și prin vastul internet, ori prin filme, cărți și alte publicații pe hârtie. De altfel, chiar revista lunară „Scârţ”, a Asociației, este dovada vie și într-atât de reușită. Dar una e să citești și/sau să privești o peliculă și cu totul altceva este să te afli lângă intelectuali de clasă, care, sondând până în cele mai ascunse cotloane ale ființei și societății umane, ating, uneori usturător, alteori ironic sau blând, mai direct sau mai subtil, multe dintre aspectele criticabile, iar să o facă într-un comic de calitate este cea mai bună variantă. Căci, așa cum a spus Mark Twain, „umorul este marea binecuvântare a umanității”.

Performanțele atinse de prietenii noștri din Asociația Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” sunt subliniate prin rezultatele obținute la concursurile de gen. Iar noi, cei care asistăm și ne supunem cu atât de mare plăcere terapiei prin râs, ieșim de la ședințe relaxați și îmbogățiți cu toată informația pe care protagoniștii ne-o livrează cu generozitate.

De această dată, a fost vorba de un jubileu. Ziua de 16 februarie a fost dedicată sărbătoririi celor 50 de ani de existență a asociației ieșene care, în 1975, a apărut sub numele „Cenaclul epigramiștilor”, iar autorii publicau în ziarul „Flacăra Iașului”. Vasile Vajoga, astăzi Președinte de onoare al Asociației, a făcut parte din formula din acei ani, de început. Reverența cuvenită!

De aceea mi se pare specială sarcina mea, așa auto-asumată cum este. Să fac parte dintre cei care au participat la evenimentul dedicat celor 50 de ani și să mai și scriu despre asta este o onoare nemăsurabilă.

Trec acum direct la ora convocării, 12 zero, zero. Ședința omagială fiind plănuită a se desfășura în sala de la subsolul bisericii Banu, iar slujba de duminică nefiind încă încheiată, am rămas în pronaos, cu luare-aminte, alături de zecile de credincioși și de Vasile Vajoga și Mihai Olaru, ajunși mai înainte. Daniel și Aurel au coborât aparatura în sala de protocol. De acolo, au urcat în biserică, împreună cu Sanda și Daria, ni s-au alăturat deîndată Oleg, Mary și Liuba, apoi Axinte, dna Elena Stredie și alți câțiva, printre care Liviu Ichim.

Odată ce slujba s-a terminat și enoriașii s-au rărit substanțial, preotul paroh, Bogdan Țifrea, ne-a adunat pe toți ai „Umoriștilor”, în naos. Eram într-un semicerc învăluit în fum de tămâie, în care l-am văzut pe Sabino făcând semnul crucii, după mult timp. S-a petrecut slujba de binecuvântare a Asociației. Părintele paroh era impresionat, la rândul lui, ne-a spus că făcea acest lucru pentru prima

dată. Momentele au fost înălțătoare, măreațe. Nu le vom uita.

La ora 13 ne aflam jos, în sala de protocol. Invitat de Daniel, părintele ne prezintă muzeul existent în acel spațiu, ne spune că se va numi „sala ctitorilor”. Subliniază: „Cultura s-a născut din cult” și precizează că vor mai fi amenajate două săli, una pentru icoană și carte, alta pentru tezaur, începând din perioada 1700-1800, cu ctitorii bisericii. Ne îndeamnă: „Să fiți și mai productivi, după ce plecați de la biserică!”. Mulțumim, apoi Daniel vorbește despre începuturile „Cenaclului epigramiștilor” (și, implicit, ale Asociației Umoriștilor), din februarie 1975, cu George Petrone - membru fondator. Vasile Vajoga și Ioan Frențescu au apărut după aceea, prin 1976. Apoi alții.

Ia cuvântul chiar Vasile Vajoga, ne spune că a fost vorba de curaj, să apară astfel de publicații umoristice, în ziarul „Flacăra Iașului” din acele vremuri. „Umorul este un fel de Cenușăreasă a literaturii, dar umoriștii fac o treabă serioasă”. Aflăm că, în cei 50 de ani, membrii umoriști ai acestei asociații au primit peste 800 premii și mențiuni (dintre care peste 30, numai în ultimul an), la concursurile de gen. Pomenește de bustul lui Grigore Vieru, din sală, aflat sub portretul lui Mihai Eminescu, ce mi s-a părut a fi un goblen. Tot acolo, am văzut pictura cu chipul preotului Dumitru Merticaru. Aflăm că, în dimineața precedentă, s-a difuzat la Radio Iași o emisiune, în direct (Matinal – realizată de George Marici), în care Vasile și Daniel au vorbit și despre evenimentul jubiliar. Apoi, îi dedică lui Daniel o poezie minunată, despre un „Trubadur”. Intervine Mihai Olaru, își cere permisiunea și cântă pentru părintele paroh.

Daniel ne vorbește, după aceea, despre momentul unic, din 1997, când l-a întâlnit în tren pe Grigore Vieru. Era foarte aglomerat, „dar asta nu-i obtura lumina”. Grigore Vieru i-a spus: „Merg de-acasă-acasă.” și i-a dat un autograf pe o fotografie de-a băiatului lui Daniel. Citește poezia pe care a scris-o după această întâlnire memorabilă: „…plecai de-acasă-n trenuri spre acasă…”. Ne cântă și de această dată, cu voce și chitară, „Duminica”, pe versurile poetului basarabean, dedicată mamei, cea care muncea toată săptămâna, duminica fiind singura zi când familia se putea reuni. Ne spune despre soarta marelui poet, care a murit pe 18 ianuarie 2009, în urma unui accident rutier. Așa cum am scris și în numărul anterior, linia melodică a piesei interpretate a fost creată de Iurie Sadovnic. A avut un destin tragic, la rândul său.

Ia cuvântul din nou Vasile Vajoga, ne citește poezii dedicate tuturor poeților care „mor spre a renaște”, cât și anotimpului alb.

Liuba Patriciu se înscrie la cuvânt, pentru a ne atrage atenția că „Dumnezeu filmează”. Mary Grigorovici laudă Asociația. Emoționată și exigentă - cum ne-a mărturisit mai târziu - recită o „Rugă”, prin care cere să ajungă în primăvară, apoi în vară, în toamnă, în iarnă, pentru a putea spune „mulțumesc”.

Daniel dă citire articolului din Flacăra Iașului, apărut la înființarea „Cenaclului epigramiștilor”, în 12 februarie 1975, care a menționat atunci peste 70 participanți. Dintre cei pomeniți în articol, cel mult doi mai sunt în viață... Citește câteva epigrame scrise la acea vreme. Ne vorbește despre „Terfelog” - caietul care conținea cronici de la ședințele ținute mai cu seamă la Bolta Rece. Acest caiet, fiind dat din mână în mână, ajunsese cam... terfelit. Vasile Vajoga ne spune că, la întâlniri, era prezent și un reprezentant al securității, care îi fila. Caietul a fost confiscat, iar maiorul Negru, un alt securist, mai

„destupat”, a pus „Terfelogul”" într-un sertar, iar după revoluție l-a returnat.

Daniel citește din George Petrone: „bun e acela ce e rău cu răii”, cât și un efect miraculos: „de șchiopătezi și critica te-nțeapă, te doare, dar începi să mergi mai bine”, apoi una dedicată unui matematician care „s-a încurcat cu o necunoscută”.

Este invitat la microfon Liviu Ichim, care s-a alăturat activităților Asociației în urmă cu 10 ani. Ne povestește cum s-a întâmplat: căuta o carte în anticariatul lui Dumitru Grumăzescu și a nimerit la o ședință. „Pentru ca răul să triumfe, e suficient ca cei buni să nu facă nimic.” Citește o poezie dedicată Basarabiei și una pentru sărbătorile iubirii. Citește și epigrame proprii: „Azi nu se mai citește nicio carte, citești lunar doar apometrul”.

Dl Cazan vorbește despre Ion Bolocan și ne recită o poezie de-a acestuia, cu finalul „crâșmarii știu, eu sunt Ion”.

Daniel reamintește că Festivalul umorului din acest an va fi „In memoriam Ion Bolocan”, cu tema „Fetele din luncă mă credeau poet”.

La invitaţia lui Daniel, citesc și eu. Aleg poezia scrisă în perioada pandemiei, „Pletele cuvintelor”, din volumul „Ortografia visării”, apărut în 2023, sub egida Asociației „Universul Prieteniei”, a cărei fondatoare și președintă este Rodica Rodean. Poezia este publicată și într-unul din numerele seriei noi a revistei „Scârț”. Spun și câteva cuvinte despre respectul faţă de limba română și gramatica ei.

Evoluează Aurel Noroc. Recită din Grigore Vieru, „Reaprindeți candela”.

Urmează Axinte Mihalache, cu „un rabin tare de treabă”, care locuiește lângă un preot ortodox. Rabinul stropește mașina preotului. Preotul taie țeava de eșapament de la mașina rabinului: „Tu mi-ai botezat mașina, iar eu ți-o tai împrejur”. Ne veselim, iar Axinte nu se lasă, sugerează părintelui Țifrea să facă o mică cramă, la subsolul bisericii.

Ne încântă Daria, cu două poezii: „Degeaba”- mai serioasă, și „Carcalete” - mai neserioasă. Hohotele de râs umplu atmosfera.

Daniel anunță că Oleg a fost nevoit să plece înainte de final și ne comunică despre ședința IA'ȘI SCRIE din martie, care va fi dedicată sărbătoririi femeii și va îmbina creația literară cu cântecul, dansul și voia bună, la restaurantul Golden Kitchen, unde invitate vor fi artistele basarabence Ludmila Doronceanu și Ina Castraveț. Apoi ne cântă „Să ningă blând”.

Vasile, cam ca de obicei, ne înfățișează epigrama zămislită ad-hoc, că doar „strălucește castravetu’, printre-atâtea murături”.

Cei care nu eram la curent, facem cunoștință cu Elena Stredie, doamna care a scris romane...

În aplauze, urmează Sanda, cu „N-am câștigat la loto”, cu „Te iubesc, de nu ți-am spus, așteaptă, o să-ți spun”, și „Muma mare a tristeții”, „Te iubesc, dar cui îi pasă?”.

Liuba Patriciu trece în revistă toate florile, dar și spinii, până când, „în freamăt, pădurea răspunde amin”.

Mihai Olaru cântă „Tatăl nostru”, după Ciprian Porumbescu.

Vasile Vajoga citește despre „porcul circar”, precum că „înalta artă cere sacrificii”, apoi, de la trufaș, până că și „mistrețul a devenit un simplu porc”. Subliniază că „stilistul se ocupă de păr, dar nu-ți poate oferi stil”, după care vine cu alte câteva epigrame, culminând cu: „Nevasta mea se plânge că-i sătulă să stea de-atâția ani c-un porc în casă”. Însă, nici una, nici două, Daria îi dă replica, declarând despre soțul care a stat de vorbă cu sine: „n-a aflat nimic interesant”.

Trebuie să vă spun și că telefonul venerabilului domn Valeriu Cazan a sunat

în câteva reprize, iar dânsul, cu auzul cam pe la 10%, simpatic și nonșalant, ne-a mărturisit că nu era nimic urgent, îl tot suna vecina. Ceea ce s-a potrivit mănușă cu atmosfera epigramistică, declanșând râsul tuturor.

Daniel citește epigrame cu un „el”, care „nu mai e destul de amator, nici ea destul de profesionistă”. Alta, pentru deputați și deputate: „țara asta-i terminată, dar ei, tot neisprăviți”. Apoi poezia în care, la final - parafrazez - „ca un fluture-n lumină, încă zboară și se zbate”. Iar Sanda abia așteaptă, citește replica: „Nici nu zbor, nici nu mă zbat.” Apoi, Daniel: „o, ce piele extrafină...”.

Mary Grigorovici ne aduce un „Dragobete încurcat”, „bombardat cu electroni”, care face plângere penală.

Daniel propune să încheiem. Dar Vasile consideră că mai trebuie un moment muzical. Răspunzând dorinţei președintelui de onoare, Daniel ne încântă cu una dintre capodoperele sale, care mă emoționează de fiecare dată și pe care nu m-aș sătura s-o ascult, cea cu „eu pot să mor la primu-ți dat din gene, c-atâta fericire nu se poate”, dar cu titlul „Se poate”.

Vorbește în încheiere părintele, subliniază încă o dată cât s-a bucurat de participarea la eveniment, ne spune că, la astfel de ocazii se adună istorie, dorește să ne mai întâlnim. Dânsul citește revista „Scârț”, o apreciază în mod deosebit și va continua s-o citească.

Apoi cântăm „La mulți ani” pentru Sanda și Daria, care își sărbătoresc zilele de naștere foarte curând, pe 19 și, respectiv, pe 20.

Trecem la masa cu gustări, îmbrățișăm sărbătoritele și mai sporovăim, lăudăm prăjiturile de casă și tortul maestrelor-gospodine Daria și Sanda, ne delectăm cu vinul bun, de la Aurel și cu șampania de la Daniel și Sanda. Vinul „aurelian” a devenit vinul preferat al soțului meu, care a renunțat la Bordeaux, vrea doar de la Aurel. Primesc mesaj de la Geli, Angela, sora mea, care tocmai urmărea transmisiunile mele în direct. Mesajul conține felicitări pentru toți. Transmit urările cu voce tare. Se aude din sală: „De ce nu a venit? Să vină, să ne revedem pe 8 martie!”. Cu Liuba și Mary discutăm despre adresarea directă, la „per tu”.

Strângem, continuând cu glumele, fetele împart ce a rămas. Orele și-au făcut de cap, ieșim, fulgi bombaţi-plutitori-pufoși ne primesc într-un peisaj nou, jucăuș, dorit. Poarta de ieșire spre Lăpușneanu e închisă, schimbăm sensul, ne spunem cu mult drag „la revedere”, ne despărţim.

Sabino și cu mine suntem plini de zăpadă când, după nu mai mult de două minute, vine taxiul. Șoferul ne pune să ne scuturăm. În timp ce dăm jos albul proaspăt, alt strat se depune, așa încât șoferul renunță și ne duce acasă….

16 februarie 2025

CUGETĂRELI

NICĂ JANET

Incendiul a fost provocat de un lung scurt-circuit.
*
În acea zonă, e o crimă temperat continentală.
*
Şi-a descoperit nevasta în timp ce se îmbrăca în faţa altuia.
*

Întreaga viaţă a lucrat numai cu jumătăţi de măsură.
*
Individul a precizat că e specialist în timpul probabil.
*
Şi-a revenit într-o infracţiune de secundă.
*
Sarea avea un preţ cam piperat.
*
O femeie poate poza goală numai dacă e în plină formă.
*
Face greva foamei din setea pentru dreptate.
*
S-a înecat, aruncându-se într-un lac…de unghii.
*
Căsătorindu-se, s-a ars, pentru că ea era frumoasă foc!
*
La „Mănăstirea dintr-un lemn” am cunoscut un om dintr-o bucată.
*
Când mă întâlneam cu fetele, eram cu zâmbetul pe bluze.
*
Între două vârste, femeia nu ştia încotro s-o ia.
*
Guvernul va crea noi blocuri de muncă.
*
Stingerea incendiului a iscat discuţii aprinse.
*
Dacă nu faci nimic, e treaba ta!
*
Scumpii mei, de mâine, alimentele vor fi mai ieftine.
*
Moartea politicianului a stârnit vii controverse.
*
Îngheţul la sol a pus autorităţile pe jar.
*
Poate că nu vrea, poate că nu poate!
*
Mare cât un munte, individul era un tip tare prăpăstios.

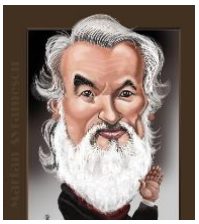

PRIMĂVARĂ-NTRE BLOCURI...

Pe-aici nu sunt nici lunci și nici poieni
Prin care să mă poarte-n taină pașii,
În drumul meu să întâlnesc arcașii
Porniți spre țara zmeilor vicleni.

Iar ca să beau la cot cu uriașii
Pe trunchiuri retezate, de bușteni,
Pe-aici nu sunt nici lunci și nici poieni
Prin care să mă poarte-n taină pașii.

Doar prin ogrăzi, la niște cetățeni
Din mahalaua cea cu mărginașii,
Văd cum apar, sfielnic, toporașii,
Scoțându-și capul printre buruieni.

Pe-aici nu sunt nici lunci și nici poieni.

Vasile Vajoga

SOLII PRIMĂVERII

Nu poate primăvara
să-ntârzie
Că ea și-a dat cuvântul de onoare
Și sigur se va întoarce pe ponoare,
Iar iarna se va duce pe pustie,

Că o alungă razele de soare,
Într-un roman, nou episod să scrie,
Din când în când, și câte-o poezie
Cu cerbi și cu gingașe căprioare.

La cuiburile vechi vin rândunele,
Și un covor imens de albăstrele
La marginea pădurii se așterne.

Îți spunem: „Bine ai venit, mireasă!”
Că, dintre toate, tu ai fost aleasă
Ca simbol al iubirilor eterne.

Petruș Andrei

ÎN ZĂVOI

De-i primăvară iarăși, în zăvoi
Natura e cu omu`-n rezonanță
Și-l scoate din bârlogul de faianță
La umbra ei cu pajiștea vâlvoi.

Prin frunzele cu foșnet de romanță,
Copacii-și duc chemările spre noi -
De-i primăvară iarăși, în zăvoi
Natura e cu omu`-n rezonanță.

În consecință, vine un șuvoi
De lume în mirifica-ambianță
Și-n urma unor gureși piți-goi

Cu șapte ani de-acasă în vacanță,
Rămâne peste tot așa gunoi
Că nu mai are nici o importanță...

De-i primăvară iarăși în zăvoi.

Daniel Bratu

RONDEL DE-APUS

Adio,-mi crește iarba a uitare,
Sunt undeva, că nu mai sunt pe-aici,
Un fel de alba fără de pitici,
Cu țigla de pe casă-n demolare.

Mă duc încet, în hârșâiri de bici
Și-aud în mâini tălăngi de ursitoare,
Adio,-mi crește iarba a uitare,
sunt undeva, că nu mai sunt pe-aici.

Iar dacă nu-s, ce mi-ar păsa în care
(Mi-ai fost sau nu mi-ai fost și poate nici)
Din cele șapte vieți și trei hectare,
Te-am rătăcit printre atâtea frici

Și iarbă ce-mi tot crește a uitare.

Sanda Nicucie

POEZIA*

Poezia este o cunună
A cuvintelor de dor și jale,
Când e pusă-n cântec pe o strună,
Care poartă un necaz pe vale.
Poezia este dimineață,
Când pe buze sună armonia,
Este floare-albastră-ntr-o fâneață,
Care naște-n suflet simfonia.

Poezia-i vocea care-adună
Perlele amare de durere,
Este Rai cuvintelor ce sună
În prier și-n flori, de Înviere.
Este primăvara unei zile,
Dar și toamna care răvășește,
Este broderia unei file,
Care țese dorul și mustește.

Poezia-i spectrul de culoare,
Care prinde-n vrajă toți poeții,
Ea transformă suflete-n vioare,
Ca să cânte valsurile vieții.
Între munți se-nalță o baladă,
Tulnicele cântă versuri grele,
Poezia face cruciadă
Printre sentimente și prin stele.

Poezia-i pictor, cu puterea,
De a smălțui culori, în gânduri,
Unei lacrimi zugrăvin durerea,
Așternând-o cu penelu-n rânduri.
Poezia-mbracă lumi și visuri
Într-o antiteză de lumină
Și pictează-n genuri și în scrisuri
Nemurirea jertfei din grădină.

Poezia-i floarea din reverul
Rochiei de dans și sărbătoare,
Este focul ce înmoaie gerul,
Ca să crească în deșert o floare.
Poezia-i raza de lumină,
Care te pătrunde-adânc în suflet,
Ca să scoată aurul din mina
Iadului, dezlănțuit în cuget.

Poezia-i vântul prins în vela
Unei mari corăbii în furtună,
Este un război în citadela
Unor mari iubiri, sub clar de lună.
Poezia-i codrul și izvorul,
Unde-și stinge dorul Eminescu
Este vatra casei și „fiorul”,
Care ne vorbește de Sorescu.

Este avuția lui Nichita,
„Lauda semințelor” lui Blaga,
Este jocul tandru și ispita
Care pune-n rime toată vlaga.
Poezia-i geana de lumină,
Ce s-a prins în buza dimineții,
Este noaptea albă ce suspină
Prin cununi de spini la toți poeții

Mirela Grigore

****21 martie – Ziua Internațională a Poeziei***

FEMEI…

Femei, bărbați și mărțișoare,
își scriu în suflet primăvară,
pe strada vieții,-n felinare,
ce joacă viu speranța, iară,

ecouri verzi, în reluare,
străbat prin coarde de vioară,
femei, bărbați și mărțișoare,
își scriu în inimi primăvară.

Secunda crește-n calendare,
iar vise curg din călimară,
în dor și muguri grei de floare
își scriu o nouă primăvară

Femei, bărbați și mărțișoare.

Ani Laiu

O GLUMĂ...ȘI NU PREA...

De mi-ai fi spus că m-ai iubit,
așa timid și zăpăcit,
cu nasul roșu și răcit,
chemându-mă abia șoptit..
aș fi venit, aș fi venit,
de nu erai așa grăbit,
să-mi spui pe dată tot ce vrei,
la o-nghețată de doi lei...

Era o seară pe alei,
cu murmure în flori de tei
și cu o lună cât un ban,
arzând ca becul din tavan,
dar n-ai știut să mă convingi
nici cu șiragul de covrigi,
nici c-o gogoașă minciunică,
nici c-ai furat o floricică
din rondul de la Obelisc,
când ceasul bătea tocmai fix.

Așa că, vezi tu, Domnul X,
cum în iubire se dă chix...
că să nu uiți, să mă ții minte.
adio azi și... n-am cuvinte!

Elena Bostan

FABULA MĂGARULUI LITERAT

Măgarul de la stâna lui Ilie
S-a-ndrăgostit subit de... poezie,
O dragoste intensă și concretă
Ca-ntre-un Romeo și o Julietă,
Motiv ca turma-ntregă să-l acuze
Că-i prea supus poeticei lui muze,
Deși, era de-a dreptul evident
Că nu avea nici urmă de talent,
Încât, în literarul lui parcurs,
A fost respins la orișice concurs!

În schimb, se pare c-a uitat măgarul,
Cum să transporte-n mod corect samarul
Și-n loc să fie primul, el, în turmă,
Gândind aiurea, rămânea la urmă,
C-având în mintea-i nu-ș` ce idealuri,
Se-mpiedica pășind tehui pe dealuri.

Atunci i-a dat ciobanul o bătaie
Și i-a redus și rația de paie,
Fiindcă prea a devenit anost
Măgarul, să nu-i zic pe față - prost,
Deși MORALA asta dovedește:
Că dragostea, de orice fel,... prostește!!

Vasile Vajoga

JAPONIAAA… (secvențe senryu*)

FĂRĂ FRONTIERE

LA BLOC

vecini noctambuli -
cel de jos are-un trombon
cel de sus coarde

ÎNCORPORARE

încorporare -
muza unui mic poet
a decis: geniu

DIVORȚ

divorț prelungit -
în final s-a măritat
cu avocatul lui

CĂRĂRI DE MUNTE

cărări de munte -
capra vecinei neagră
în cerul gurii

NORME ÎN HAIKU

cinci șapte cinci -
ar fi bună înc-o mână
cu șapte degete

Dan Norea

GALA GALELOR

GALA 1

seară de gală –
amfitrionul venit
c-o paraşută

GALA 2

gala anului –
printre nominalizări
şi o sorcovă

GALA 3

pregătiri de gală –
multe frunze uscate
pe covorul roșu

GALA 4

gală sfințită –
din cap până-n picioare
bine aghesmuiți

GALA 5

rochie de gală –
ochiul-boului postat
pe țâța-caprei

GALA 6

nominalizare pentru premiul
special –
talia de viespe

Vasilica Grigoraș

HAI...KU (PRIMĂ)VARA

NAUFRAGIU

gărgăriţă ri-
ţă sub cosiţă pleosc la-
crima miresei

SECARĂ

fumegă vatra-n
tălpi de cenuşă şi praf -
se... cară şatra

CUTREMUR

galben de soare
fremătând lanul se cu-
tremură coasa

DEOCHI

genele-ţi fluturi
dinspre nadir îmi aduc
iar umbre - de...ochi

AMURG

secera-ngheaţă
sânul tău, amazoană -
a...murg sân...geriu

Daniel Bratu

**Aşa precum constată fiecare,*
Destui ţi-or spune, fără să-i descoşi,
Că, şi în Ţara Soarelui-Răsare,
Toţi umoriştii-s foarte… se(n)ryoşi!
(N.R. - Vasile Vajoga)

CUGET, DECI REZIST... (aforisme)

ION DIVIZA

GHEORGHE BÂLICI

Pentru canibali, scobitul în dinți e o treabă serioasă; pentru vegani - bătaie de joc!

Cel mai frecvent ironizează prietenii și prietenia... amicii profitori!

Ieri a fost Ziua Femeii, azi - Ziua Bărbatului. De mâine începe Ziua Transgenderului.

Femeia-i o enigmă; bărbatul - un tip greu de înțeles... mai ales, după al 44-lea pahar!

Maestrul oferă, în stânga și în dreapta, sfaturi înțelepte, fiindcă nu-i sunt de nicio trebuință. Nici el însuși nu le poate urma!...

ULTIMA ORĂ. Analiștii au estimat cât adevăr conțin afirmațiile celor doi comici: Păcală - 46%, Tândală - 48%... Analiștii - 100%!

De 8 martie 2024 i-a dăruit amantei narcișii. În anul acesta îi va dărui (ș)trampi.

În orice Narcis se ascunde o Mătrăgună...

Interesant, pământurile rare din Ucraina conțin oare multă apă informațională?

O călătorie anuală în jurul soarelui îi este asigurată chiar și celui mai sărac om de pe pământ.

În zilele de odihnă, atât de mult poate omul să muncească acasă, încât așteaptă cu nerăbdare zilele de lucru, să meargă la serviciu să se odihnească.

Dacă ai devenit perfect și nu ai niciun neajuns, nu te mai poate salva nimeni.

Nu ține supărare pe șeful tău. Șeful lui poate că e și mai rău.

Uneori, jumătatea de adevăr nu se oprește din creștere și poate să ajungă o minciună întreagă.

La urma urmei, un politician serios trebuie să aibă niște principii pe care să le poată schimba ori de câte ori are nevoie.

Publicitatea costă foarte scump dacă o citesc și soțiile.

Dacă nu te mai saturi cu împărțirea acestei lumi, ai putea să-ți continui activitatea pe lumea cealaltă.

Dacă vreți să economisiți apa potabilă, amestecați-o cu vin.

Când se termină lupta cea mare, ies din ascunzători eroii gata decorați.

GEORGICĂ MANOLE

UȘA SUFLETULUI TEODOREI PASCALE

Instalarea într-un domeniu atât de pretenţios ca acela al creaţiei literare se poate face prin mai multe moduri. Volumul de debut al Teodorei Pascale („Spirala de patimi”, Editura „Stef”, Iași, 2022) îmi aminteşte de o parabolă a drumului în artă enunţată de marele pictor Corneliu Baba: *„Ucenicul se trezeşte într-o încăpere sferică cu mai multe uşi. Vrea să o părăsească şi bate rând pe rând la fiecare ieşire. Nici una nu se deschide. Toate-s ferecate. Ce-i rămâne de făcut tânărului pictor? Trebuie să-şi croiască ieşirea sortită lui spre a putea dobândi un loc al său într-un univers suprapopulat.”* Ce i-a rămas Teodorei Pascale (Teodorei Pas) să facă? Să bată, pentru început, la mai multe uşi pentru a vedea ce face cu uşile personale şi, spre bucuria ei, să i se deschidă destule.

Mai întâi a fost Valentin David care şi-a luat în serios calitatea de mentor, de unde şi o poezie ca rezultat al nevoii de a lucra cu exigenţă şi ritm: *„Încet, încet, cărămizile au început să se îndrepte, zidurile să capete consistenţă. Ucenicul s-a transformat în meşter şi iată că a ajuns să pună, după scurt timp, construcţiei, un acoperiş.”*

O uşă i-a fost deschisă de scriitoarea Cezarina Adamescu, zâmbetul larg cât o îmbrăţişare a distinsei scriitoare se transformă într-o prefaţă cu valoare de discurs estetic: „*Prin aceste poezii, Teodora Pascale nu doreşte decât să facă să reverbereze, în inimile cititorilor, ecoul nemuririi. De fapt, aceasta este şi menirea poeziei, care conţine, încă de la primele încercări, plămada veşniciei”.*

O uşă i-a fost deschisă şi de epigramistul Petru-Ioan Gârda, cel căruia, în loc de butoni la manşete, îi înfloresc haiku-uri: „*O asemenea fiinţă sensibilă suferă într-o lume cu profunde nedreptăţi, marcată de superficialitate, de mercantilism. Poeta pune întrebări, se miră, găseşte răspunsuri, speră sau disperă, se refugiază în iubire, acolo unde poate crea o lume perfectă, de vis, a cărei stăpână singură şi sigură este”.*

Şi rând pe rând deschid câte o uşă Valeriu Mardare, Gheorghe Filis (*„Având în aripă vlagă / Şi-n pană mult talent”),* Sorin Finchelstein, Ion Micuţ, Laurenţiu Ghiţă (*„Pe gardul unde cresc urzicile, / Când e târzie-n noapte ora, / Se caţără ades pisicile / Şi, după ele, Teodora!”),* Iulian Bostan *(„Se-arată Teodora-n lume / Cu aură de-mpărătească!”),* Ion Diviza *(„Un el şi-o ea, un rim cu a sa rimă”),* Carmen Chioinea, Valeria Moroşan, Florin Rotaru *(„E o poetă de valoare, / Oricine poate să o spună / Şi sper s-apuc şi ziua-n care / Va scrie-o epigramă bună…”),* Ştefan Başno *(„Troheii, iambii şi dactilii / Erup în versuri săltăreţe…”),* Florin Abel *(„…îmi place lumina versurilor…”),* Nicolae Bunduri, Al. D. Funduianu (*„Cum eşti la prima carte, / Cu drag de vers, îţi spun: / Te văd, în timp, departe… / Deci, fie-ntr-Un Pas Bun!”),* Liviu Sergiu Manolache şi Manuela Cerasela Jerlăianu (*„te cunosc, eşti un suflet de aer”).*

O uşă doresc să îi deschid şi eu acestei poete. Cu ani în urmă, pe când am citit „Uşa interzisă” a lui Gabriel Liiceanu, am conştientizat că uşa (ca şi poarta) face parte din fibra gândirii

pozitive a poporului nostru. Teodora Pascale contrapune o uşă faţă de care duce o luptă între a o ţine închisă sau a o deschide. Depăşeşte gesturile, impuse de o peratologie personală şi transformă una din cele cinci „uşi interzise" ale lui Gabriel Liiceanu într-o uşă deschisă, una care să anuleze limitele impuse de *„gaura cheii"*. Este vorba de cea de-a patra uşă, cea a sufletului, pe care autoarea o întredeschide cu măsură, pentru ca înăuntrul ei să nu intre mai multă ură decât poate duce şi făcând loc să iasă atâta sensibilitate cât pot primi uşile care i s-au deschis: *„Am renunţat la tonurile gri / în care des am înmuiat penelul, / Cuvinte diafane voi crea / şi-mi voi picta poemul sau pastelul. / Suav mă-nalţ pe vârfuri, până-n zări, / o balerină palpitând pe poante, / Mă-ncarc apoi astral cu energii, / ca să absorb mulţimea de cuante…(…)(**„Suava poezie").***

Chiar dacă nu o spune frust, se observă din tonuri că iubirea a trecut peste poetă ca o tornadă. Mai mult, am vaga impresie că poeta s-a aflat în epicentrul acestui fenomen omenesc. Lovită de resturile purtate încă de iubire, poeta îşi declamă poezia ca un fel de supravieţuire, de triumf al eului obiectiv asupra subiectivităţii. Conştientă sau nu, prin poemele ei, Teodora Pascale dă dreptate sociologului Zygmunt Bauman, care concluziona că, alături de modernitate şi viaţă, şi dragostea este lichidă, în sensul că şi acest sentiment este *„fugar, mobil, precar şi incontrolabil": „Sunt bolnavă de flori şi păşesc printre spini, / Între nori mă ascund, pe pământ mă alini, / Te doresc, te resping, pare totul un chin, / Tu aştepţi încordat, până eu îmi revin…",* şi poemul **„Duelul iubirii",** ca şi multe altele, continuă încapsulând termeni precum *„necuvinte reci", „chip trist", „surâs dureros", „îndoiala-pumnal", „irosim energii" etc.* Relevant este finalul acestui poem: *„Se dau lupte, mereu, chiar în inima mea, / Ce se zbate în van, nu mai ştie ce vrea".*

Constatarea mea este că Teodora Pascale caută uşi deschise către o realitate suportabilă. Le va găsi uşor pe unele, pe cele deschise de adepţii perspectivelor dispoziţionale, adică de acei care pun accent pe factorii fizici şi psihologici ai personalităţii acestei poete. Nu vor fi deschise de cei care vor dori să privească dincolo de versuri sau de către cei care, vorba lui Borges, vor *„fiinţe alcătuite din alte fiinţe".*

(publicat în ȘtiriBT din 22 mai 2022)

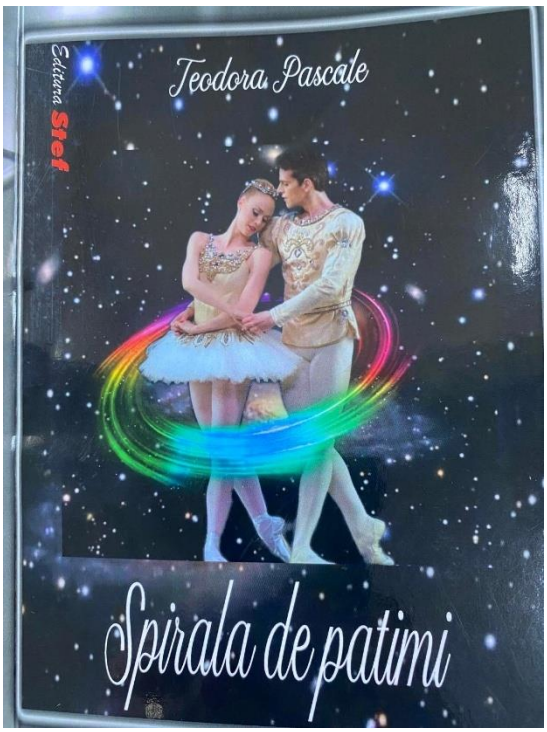

KOSTA VIANU, Buzău

CÂND 8

De va dansa pentru mine,
într-una din zile,
The Lady in Black,
n-am cum să mă bucur,
nici n-am de ce plânge,
nici n-am să petrec
o dâră de sânge
subţire şi laşă,
din ochi va să-mi curgă
şi fructul mâniei,
şi ura pizmaşă -
vor da, brusc, în pârgă.
Hai, luaţi-mi
la numărat păcatele,
frica, durerile,
drămuiţi-mi cu grijă plăcerile, spaima,
batjocoriţi-mi iubirea şi faima,
când se va stinge și ultima notă
pe struna de liră!
Va fi prea târziu uite-l, veţi zice
nu mai e viu...

CÂNTEC 9
(...îţi scriu, iubito, de la pol, un cântec pe stomacul gol,
precum un matelot matol, fără un sfanţ şi cam nasol...)

Iubita mea, la polul nord,
pradă atacului de cord,
cu toată mutra mea de lord,
mi-arunc iubirea
peste bord
şi-am să mă-nec într-un fiord
pe sub banchiză, gol şi ud
voi reveni
la polul sud,
iubita mea,
la polul sud
am să-ţi sărut profilul nud,
până când n-am
să mai aud,
până când nu voi mai vedea
nici luna tristă din perdea,
nici noaptea din privirea ta,
iubita mea,
iubita mea...

CÂNTICEL DE FOAIE VERDE 10

Foaie verde
ca cucuta,
s-a-ntâlnit surdu' cu muta,
peştele cu paraşuta,
sinceru'
cu prefăcuta
şi leuţu'
cu valuta.
Aoleu,
ce piele ai,
de mă doare-n
luna mai,
iar în iunie, vezi bine,
nu mai e nimic de mine...
Foaie verde de mohor,
pensie
de-agricultor,
fără cai, fără tractor
şi nimic în rezervor,
ce să-i faci
dacă n-ai vaci,
mulge caprele
şi taci,
şi nici capre
dacă n-ai,
cumpără-ţi măcar buhai!
Verde foaie
şi cam groasă,
mi-a fugit
mintea de-acasă şi o roată
la căruţă
mi s-a rupt
dup-o mândruţă!
Doamne,
ce mai patimă!
Mi-a crescut o lacrimă
şi un cui în inimă
ce-am făcut, mă, nene, mă...?

FLORIN ALEXANDRU COLLOMBO, Constanța

UN DETECTIV LA GHICITOARE

Mi-aduc aminte că, în urmă cu vreo cinci ani, după ce mă lovisem de frigider o perioadă, zi și noapte, sătul de tot felul de diete, sfaturi ori alte minunate îndemnuri prietenești de a-mi schimba stilul de viață, am ales să merg la o ghicitoare în cărți. Într-un fel sau altul, trebuia să știu ce mă așteaptă. Un detectiv, în halul în care mă aflam eu, nu dădea bine la imagine.

Mă primește baba într-o cămăruță întunecată, în care ardeau câteva lumânări moleșite, mă pofteşte să şed pe un scaun care scârțâia doar dacă te uitai la el și mă întreabă cu o voce gâjâită:

- Ce dorești?

Mă aplec spre masă, însoțit de scârțâitul scaunului şi zic, în şoaptă, de parcă mi-era teamă să nu mă audă cineva:

-Vreau să știu ce-mi rezervă viitorul...

Baba ia un teanc de cărți de pe masă, îl amestecă, trage o carte și spune:

- Viitorul joacă în deplasare, la Iași, în etapa viitoare!

Holbez ochii, apoi mă enervez.

- Ce... etapă, mamaie! Ce spui acolo?

- Aoleo, maică, se scuză baba, din greșeală am luat cărțile de pariuri. Stai așa! Aha! Le-am găsit pe-alea pentru umflați. Să vedem...

Nu-mi cade bine epitetul babii, dar nu am ce face. Aștept să văd ce urmează. Baba înșiră câteva cărți cu fața în jos, pe mai multe rânduri, întoarce una dintre ele și exclamă:

- Iată un cal și un călăreț cât toate zilele. Deci, va trebui să te apuci de călărie.

Îmi frec mâinile de bucurie, iar baba mai trage o carte.

- Uite! Am tras cartea slăbirii!

Mă luminez la față și mă hâțân în ritm de scârța-scârța, fără să-mi dau seama. Asta, în timp ce baba mai întoarce și a treia carte.

- Ce spune? Ce arată?, întreb eu, nerăbdător, gata să explodez.

- Eah! Călăreţul cât toate zilele, singur, pe malul unei ape, privind la un vapor cum se pierde în ceața rece!

- Pe malul apei?! În... ceață?, mă bâlbâi eu, cuprins de friguri. Și calul... unde e?

- Unde crezi? Pe vapor! Păi, ce credeai? Că o să reziste la o așa huidumă? A plecat în Insulele Canare, la recuperare și relaxare.

Pentru început rămân cu gura căscată, apoi furia pune stăpânire pe mine, încât simt că pleznesc. Dau să mă ridic, dar scaunul își exprimă ultimul scârțâit în același timp și mă văd pe jos, dând din picioare ca un gândac de bucătărie supraalimentat. Nervii îmi sunt întinși la maximum, însă rânjetul horcăit al babii pune capac la toate. Din poziția în care mă aflam, ridic un picior și azvârlu masa în aer. Cărțile babii sar ca fulgii și apoi revin pe podea amestecate, claie peste grămadă.

Profit de faptul că baba își smulge părul din cap, de ciudă, mă ridic, cu chiu cu vai, ies în trombă pe ușă și... pe-aci ți-e drumul. În urma mea se aud blestemele hârcii, care îmi doreşte din suflet să ajung cât Casa Poporului, dar sper să le redirecționez către un fost șef de-al meu.

Nici nu știu când am străbătut șapte stații de autobuz. Am avut mare noroc că 43-ul nu a prins roșu la niciun semafor!

SORIN POCLITARU

PRIMĂVARA, PRIMĂVARA

A căzut azi noapte bruma,
Arzând buruienele,
E un frig de numa-numa',
Cred că-mi cat izmenele.

Iarba proaspătă, verzuie,
Ca de febră bâțâie,
Pe un copăcel de tuie,
Două vrăbii scârțâie.

Violete zgribulite
Îşi ascund petalele,
Nişte babe scofâlcite
Îşi blesteamă şalele.

Tremură şi mâțişorii,
Zici că au malarie,
Câini cu chefu-nsurătorii
Cred că-i februarie.

Berze prezentând picioare
Lungi şi telescopice,
Îşi fac planuri de plecare
Înapoi la tropice.

Vântul suflă plin de ace,
Înțepând pometele,
Cum să faci să se dezbrace
Pe-aşa vreme, fetele?

Unii spun că o s-apară
Grade suportabile,
Şi călduri de primăvară,
Astăzi improbabile.

Pân-atunci să dăm din dinți,
Clămpănind ca fiarele,
Şi să aşteptăm cuminți
Să apară soarele.

SIMI ON

Acuma să vă văd, dușmanii mei,
Mai spuneți despre mine vreo minciună,
Că am o orientare nu prea bună
Și m-am vândut lui Putin pe doi lei?

Ați spus de mine abureli cu sacu`,
Că-s dus cu capul și că-s infantil,
Și că aș fi cu mult mai rusofil
Decât întreg partidul lui Ciolacu.

Că sunt un fripturist fără coloană,
Un nesimțit urât și violent,
Ce am băgat ciobani în parlament
Și-aș fi mai prostănac chiar decât Geoană.

Acum vedeți că nu-i adevărat?
C-altfel îmi respingeau candidatura
Și trebuia s-adun adunătura
Din nou, cu buzuri de închiriat.

Și s-au scumpit, lua-i-ar rutiera
Sau Piedone, când e în control,
Că am rămas în portofelul gol
Și m-am certat acasă cu pantera.

Pe mine cecereul m-a lăsat
Să candidez, așa cum se cuvine,
Că numai eu lipseam dintre jivine
Și jur c-abia aștept să fiu votat.

Și, Nicușoare, să te pregătești,
Că prim ministru o să fii de-ndată,
Că îmi doresc să faci din țara toată
Exact ce ai făcut din București.

Că te pricepi la rezolvat probleme,
C-ai fost olimpic, nu știu, mondial
Și pentru tine-ar fi ceva banal
Trăitul în servicii și sisteme.

Căline, tu, nu plânge, că mă-nmoi
Și mă preling ca mierea de albine,
Cinci ani ar fi mai bine pentru tine,
S-aștepți că poate vine turul doi.

GEORGE MARICI **VASILE VAJOGA și DANIEL BRATU**

în
dialog cu

despre
„Scârț” și alte cele

GM: - 8 și 27 de minute. Sigur că, de multe ori, te întâlnești cu oameni, într-o anumită perioadă a vieții, când ai o vârstă și te revezi cu ei în ani, așa, faci cu ei proiecte împreună. Nu cu mult timp ce-a trecut, povesteam cu domnul Vasile Vajoga despre revista „Scârț”, despre Cenaclul care a atins borna cu numărul 50 - „la juma` de veac e foarte greu/ să pot găsi cuvintelor cadența” - dar o să povestim, o să râdem și o să glumim mai încolo. Domnul Vajoga nu a venit singur, a venit cu un alt prieten al Radioului, domnul Daniel Bratu. Și acum o să vă las pe dumneavoastră, să facem prezentările împreună, pentru că nu mai știu exact funcțiile în Cenaclu și la revista umoristică „Scârț”. „Scârț” este singura revistă umoristică din țară care apare lunar, nu mai țin eu minte de câți ani, dar o să ne zică domniile lor, mintenaș, când o să o prezinte, plus că avem eveniment, 50 de ani ai Cenaclului la Iași. Bună dimineața, domnule Bratu, bună dimineața, domnule Vajoga! Îmi spunea domnul Bratu, ieri, zice „măi, am un pic, așa, niște emoții care mă încearcă, pentru că ultima dată când am fost la radio, era Valeriu Ștefan la microfon și vin așa cu o oarecare nostalgie.” Am vorbit eu, am complotat cu al meu coleg drag și prieten, sper eu, Cătălin Bâșcă, să avem o piesă de a lui Valeriu Ștefan, Dumnezeu să-l ierte!, „Voi fi cândva”, pe care o s-o difuzăm un pic mai încolo. Îmi cer scuze pentru introducerea lungă, dar trebuia să lămurim ascultătorii. Domnule Vajoga, domnule Bratu, care este ordinea numărului de pe tricou? Cine începe?

VV: - Mai întâi și mai întâi, să spun și eu bun găsit, George Marici, bun găsit stimați radio-ascultători și, pentru că, nu-i așa, mi-ai ridicat mingea la plasă, am să spun că revista a intrat în al cincisprezecelea an de apariție neîntreruptă, iar numărul pe care l-ai avut în față și din care ai citit ce scrie pe copertă, este numărul 150, deci 150 de exemplare - nu e de ici-colea.

GM: - Oho, o sută cinci zeci. Da, e o cifră... Țin minte că, la un moment dat, pe strada Lăpușneanu, trăia și conu` Mitică Grumăzescu și se făceau acolo tot felul de, cum să spunem noi, brain-storming, idei-furtună. Care să fie numele revistei, ce să conțină și așa mai departe. Uite că au trecut anii, îl țin minte și pe domnul Daniel Bratu, care are un stil aparte de a scrie și îți ajunge la suflet, dar trebuie să înțelegi și să fii liniștit, când îl citești. Bună dimineața, bine ați revenit, cu nostalgia de care spuneați ieri, când am vorbit, printre picături, pe messengerul „digitalului” Facebook!

DB: - Bună dimineața, și dumneavoastră, și ascultătorilor! Într-adevăr, cam în anul 2013, din câte îmi aduc eu aminte, în jurul datei de 15 ianuarie, Ziua Culturii Naționale și-acum, eram invitat aici de domnul Valeriu Ștefan. A fost o seară frumoasă, am citit și texte de-ale mele, am citit și-am vorbit și despre marele nostru poet. Acum, vorbind și despre noi, un pic, revista „Scârț", care este sub egida Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu" – Păstorel, Iași, apare de 14 ani și ceva, da, dar acum îmi permit să fac o mică observație. Revista a avut, totuși, o mică întrerupere, de o lună...

GM: - În pandemie sau...

DB: - Nu, în luna septembrie 2023, când am preluat, ca redactor șef, revista, când a intrat în așa-zisa epocă nouă - și serie nouă. Acum e la numărul 16, serie nouă, numărul 150, seria veche. De-atunci începând, zic eu că revista arată un pic altfel și cred că s-a îmbunătățit. Asta și mulțumită lui Costel Pătrășcan, care asigură partea grafică, adică cea mai mare parte a părții grafice și, datorită umorului său, zic eu că revista a căpătat un alt nivel. Și datorită umorului său.

GM: - Da, o listă de oameni frumoși aici, care vin cu desene și caricaturi, coperta 1, coperta 2, foto, redactor șef, secretar artistic, de redacție, director și așa mai departe. „Situația se înrăutățește din ce în ce mai bine", zice Nică Janet, asta c-am deschis la pagina 35. Vă recomandăm revista „Scârț", revista umoristică „Scârț", din suflet, ea apare o dată pe lună și o găsim pe strada Lăpușneanu. Puteți să vă faceți și un abonament, este la prețul de 10 lei. Asta ca să susținem, așa, cultura și umorul. O găsiți la Galeriile „Dumitru I. Grumăzescu", pe strada Lăpușneanu. Nu știu, uitându-mă la dumneavoastră și, în special, la domnul Daniel Bratu, pentru că am interacționat mult mai puțin cu el în acești ani... Domnul Daniel Bratu și cântă, și scrie, și recită, și este, așa, un tot unitar foarte frumos, alături de domnul Vajoga. Ce mai e cu membrii pe la Cenaclu? Ce vine din urmă? Mă uitam, știu că aveți ședințe în prima duminică din lună și aș vrea foarte mult să încurajăm și tinerii să scrie epigramă sau poezie umoristică. Poate nu la un anumit nivel, dar încet, cu acele corecturi de rigoare, se poate face și treabă, zic eu, nu știu.

VV: - George Marici, am să-ți răspund prin reciproca spuselor lui Janet Nică. Am să-ți spun că, la capitolul acesta, situația se îmbunătățește din ce în ce mai rău. Și pentru că ai pomenit despre frământările care au dus la titlul acestei reviste, „Scârț", erai în perioada aceea acolo, și eu eram acolo, să știi că astăzi sunt mulți care-și revendică paternitatea titlului, dar niciodată justificat. Sigur, sunt anumite orgolii care răbufnesc, dar care, pe teren, nu au susținere.

GM: - Domnule Bratu, de când cu poezia? Vă știu de la Cenaclu de ceva ani... Zece, cinsprezece, cam pe-acolo, dar cu siguranță că totul, pentru dumneavoastră, n-a început atunci. A venit de undeva din copilărie, tinerețe, nu știu, habar n-am...

DB: - Din copilărie, încă de la primele litere scrise, pe care le-am învățat comparând scrisul de ziar cu întregul cuvânt, pe care îl solicitam părinților. Așa am învățat eu să scriu, pe la 4 - 5 ani. De atunci am făcut versuri, versuri clasice, că așa puteam eu

atunci, nu vers alb și, până la urmă am rămas la versul clasic, deși mai evadez, câteodată și în lumea asta, cum e afară, a versului alb. Revenind la întâlnirile Asociației, de care ați întrebat mai devreme, eu cred că, totuși, situația chiar s-a îmbunătățit. Dacă o lungă perioadă de vreme, după ce am fost nevoiți să plecăm de la „cuibul" nostru de la Galeriile Grumăzescu, am rătăcit prin diverse locuri, adică pe la Corso, pe la Bolta Rece, în formație redusă, de 5, 6 oameni, care așteptam „Scârț"-ul și atât și plecam acasă după ce citeam câteva texte, bineînțeles înconjurați de alți consumatori, consumatori nu neapărat de literatură, am reușit să închei un contract cu Muzeul Municipal „Regina Maria", cu doamna Aurica Ichim, care, prin amabilitatea dumneaei, ne-a permis să ne ținem ședințele într-o atmosferă foarte caldă, primitoare, renovată, a Galeriilor Grumăzescu, acolo unde încă mai simțim umbrele celor care au fost și ne-au delectat cu producțiile lor literare anterior. Acum, apropos de cei care vin din urmă, da, într-adevăr, tinerii nu scriu epigramă, nici eu n-am scris epigramă. Când am început să scriu, scriam poezii tragice, în special, pentru că așa începe tânărul, cu poezii de gen Bacovia. Topârceanu e departe de manifestarea vârstei fragede, paradoxal. Dar vin tineri care, probabil, în scurt timp, cred eu, vor ajunge și la epigramă. Uite, avem o frumoasă speranță din Fălticeni, Ilinca Sobețchi, este și un relativ tânăr domn, Eugen Paul Popa, cu o vârstă puțin trecută de 40 de ani, cred, și care a început să scrie epigramă, cu idei foarte bune. Cu prozodia mai șchioapătă, dar asta poate fi îndreptat în timp. Au fost și în revistă tineri, de exemplu Ștefan-Iulian Amarandei, care e băiatul unui cantautor foarte bun și foarte puțin cunoscut, Romeo Cristian Amarandei. Și mai sunt mulți alții, care ar putea fi menționați aici, dar care nu s-au aruncat chiar la vârful umorului, sinteza umorului, după cum cred eu că este epigrama.

GM: - Facem în felul următor, așa propun eu, ascultăm „Voi fi cândva", până se pregătesc invitații mei cu textele, nu contează care or fi ele, sunt bune și sunt binevenite la această oră.

(va continua în numărul următor al revistei)

EPIGRAME CA-N RECLAME

PICTURA – CHIMIA DIN SUFLET
(despre comentariul criticului)
Eu, auzind ce-a zis, socot
Și chiar emit opinii clare,
C-avem chimia peste tot
Cu-atâtea E-uri în mâncare...

Vasile Vajoga

COLPORTORILOR TEORIILOR CONSPIRAȚIEI
Conform acelor ce susțin
Scenarii și cabale,
Azi, nimeni nu mai moare din
Motive naturale!

Laurenţiu Ghiţă

OCTOGENARUL

Acum - de Dumnezeu uitat,
Mă mir şi mă cuprind bufeuri,
Că moartea încă n-a sunat...
Dar îmi trimite „SeMeSe-uri”.

Nicolae Bunduri

DUPĂ 40 DE MUCENICI

După patruj' de pahare
Şi o noapte de plăceri,
Astăzi sunt cu capul mare
Şi cu mintea... nicăieri.

Stelică Romaniuc

SPAIMA

La spital n-o să mă duc,
Chiar de am în faţă tunul,
Că aşa se duse unul
Şi se-ntoarse eunuc.

Ion Micuț

GOSPODINA

Își ține casa cu succes
Și face totul cu folos:
Cu mine șterge praful des,
Cu soțul mătură pe jos.

Florin Rotaru

BOTOXUL FACE DIFERENȚA

Baba mea e arțăgoasă
Și la ceartă sare-ndată;
Dar și mult mai arătoasă...
Decât fata botoxată!

George Ceaușu

HOROSCOP

Sunt moș bătrân, bolnav și gârbovit,
Însingurat, cu brațele-n atele,
Dar am aflat că, astăzi, în sfârșit,
Voi întâlni iubirea vieții mele.

Petru Ioan Gârda

LENTOAREA ROMÂNULUI

Noi, nefiind organizați,
Și până când ne dumirim,
Manipulați, nevinovați,
De grija altora murim!

Gheorghe Cireap

INSTANTANEU DE PRIMĂVARĂ

Când soața l-a găsit beat clei,
Într-un decor cu flori de tei,
El a justificat, că-n drumul
Spre casă, l-a-mbătat parfumul.

Daria Dumescu

CANDIDAȚILOR LA PREZIDENȚIALE

Mai ieri, vedeai pe cap de sfinți,
Doar coronița spinilor,
Dar azi vezi doi-trei președinți
Că stau… pe cap de-alegător!

Emil Ianuș

RECULEGERE, LA MORMÂNTUL MEU

Spre cimitir m-aţi petrecut
Acum tăceţi! – Ceremonie.
La ce gândiţi într-un minut…
Voi medita o veşnicie.

Nicolae Bunduri

RAPORT DE ȚARĂ

Să dăm dovadă de sinceritate
Și să privim în mod rațional,
Că munca e la noi „necesitate”,
Iar lenea este „brand național”!

George Eftimie

(BI)LANȚ TROFIC

Nu mai cântă, peste țară,
Astăzi, păsăricile,
C-au ieșit românii-afară
Și-au mâncat furnicile…

Daniel Bratu

REFULARE DE ZIUA LECTURII

De cărți am fost îndrăgostit
Și toată viața am citit;
Acum, în vârstă, cu plăcere
Citesc, din când în când, o bere!

Gheorghe Cireap

DRAGOBETELE – REPLICA NEAOȘĂ LA VALENTINE DAY

Acum, că după Sfântul Valentin,
A fost descoperit un Dragobete,
Ne așteptăm ca, după Haloween,
Să replicăm și noi c-un Hallowete!

Laurenţiu Ghiţă

DE SFINŢII 40 DE MUCENICI (... ŞI PAHARE)

Vine-acasă de la bar,
Lălăind, pe trei poteci
Și-a băut doar un pahar,
Peste cele patruzeci.

Stelică Romaniuc

LA TÂRG

Am fost și eu la târg în vara asta
Să vând o oaie și să-mi plimb nevasta;
Cerințele pe oaie n-au fost certe...
(Pe soață am avut vreo trei oferte).

Florin Rotaru

STATUIA EPIGRAMISTULUI PERFECT

Au pus pe piedestal statuia mea
Și cred că foarte bine s-au gândit,
Că tare mulți confrați s-ar bucura
Să vadă-n fine, c-am înțepenit.

Petru Ioan Gârda

EMOȚIE PRIMĂVĂRATICĂ

Când, în înalturi, cântă ciocârlia,
Lui Gogu-,n câmp îi arde scăfârlia,
Îi dârdâie ițarii, iar pricina
E barza ce-a trecut pe la vecina.

Daria Dumescu

PICTURĂ ABSTRACTĂ

La reprezentarea asta plană,
Care nici nu știu cum se numește,
Dar, în nici un caz, nu e icoană,
Publicul din sală se crucește!

Vasile Vajoga

O TEMPORA, O MORES...!

Timpul e un vas maritim
Ce plutește spre destin:
Unii merg cu el legitim
... Alții clandestin!

Nicolae Bunduri

MODERNITATE

E-un paradox dar, nu știu cum se face
Că, pe cuprinsu-ntregii Românii,
Țărăncile se-mbracă la Versace
Iar orășencele, mai nou, în ii.

Laurenţiu Ghiţă

FIULUI MEU

L-am însurat ş-am dat poruncă:
- Eşti tânăr, sănătos şi poţi
Să te apuci de-acum de muncă!
Şi de atunci cresc trei nepoţi.

Ion Micuț

ZICE UN GURMAND

Dietele mi-au provocat
De multe ori războaie;
Copil fiind m-am săturat
Să tot mănânc bătaie!

Gheorghe Cireap

OPTIMISM

Iau ziarul și pot spune
Că trăim în vremuri faste:
Veștile ar fi chiar bune...
De n-ar fi atât de proaste!

Florin Rotaru

METEO PROTECȚIE

Natura e izvor de sănătate
Și clima o ajută cât se poate,
S-avem zăpadă, ploi mai potolite,
Când vin aleșii... cu idei trăznite!

George Eftimie

SĂPĂTURI DE PRIMĂVARĂ

Cuget, când, în câmp, trudește
Azi, vecinul, dând c-o sapă,
Iar vecina mă iubește:
„Unde dai și unde crapă?!”

Daniel Bratu

PICTORII SUNT NIȘTE VISĂTORI

Printr-o analiză trează
O părere gându-mi poartă:
Unii pictori chiar visează
Că... vor face bani din artă!

Vasile Vajoga

QED

Când soarele nu mai străbate
Și bezna deplină se lasă,
Sunt negre pisicile toate
Și chiar orice babă-i frumoasă!

Laurenţiu Ghiţă

UN INEDIT DICȚIONAR AL LIMBII ROMÂNE
D (opt litere)

MIHAI OLARU

DARĂMITE = Parcă s-a vrut mai mult de atât; Parc-ar fi ceva de-ar veni și de la alții;
DĂRNICIE = Podoabă a sufletului precum cea din cornul abundenței.
DECORURI = Unități de montaj și producție, cu acte în regulă.
DEGEȚELE = Cele mai mici, notate cu zece la lucru manual.
DELICAȚI = Finii pe care i-am botezat noi.
DESCULȚI = MULȚI DEȘTEPȚI S-AU ADUNAT AICI!! (DES - CULȚI).
DETECTIV = Angajat într-o muncă de cercetare; Conducătorul unei activități de cercetare .
DIAMETRU = Unitate la care ți se prezintă fiul; Fiul unui grec, cunoscut în toate cercurile lumii.
DIAPAZON = Cu bătaia înainte de cântare.
DIGESTIE = Una care lucrează numai după masă.
DINAMICI = Își văd de treaba lor; Rapidul în deplasare (pl.).
DINASTIE = Coroana unui arbore secular.
DIZIDENT = Are o boală care nu se împacă cu regimul.
DOCTORAT = Mai nou a ajuns ultimul la învățătură.
DOROBANȚ = Un viteaz de la Plevna, măsură a tăriei românului; Capacitate a tăriei românului, înnobilată pe câmpurile de luptă.
DRAGOSTE = Dulce otravă pentru porumbei; Punct de topire; Un fel de bătăi de inimă pentru dureri de cap; Sentiment care vine în galop și pleacă în vîrful picioarelor (Tudor MUȘATESCU).
DRAPERIE = Lucrătură cu perdea.
DROMADER = Un cocoșat care nu are complexe față de cei din anturajul său.
DUMINICI = Domnișoarele bătrâne ale anilor noștri (Tudor MUȘATESCU).
DURDULIU = Un corp ce tinde către sferă.
DURITATE = Noblețea șlefuită a unei fețe împietrite.

D (nouă litere)

DALMAȚIAN = Un câine foarte apropiat de Ionică.
DECLINARE = Operează modificări numai dacă e cazul.
DEFINIȚIE = Vorbă multă pentru un singur cuvânt.
DELĂSĂTOR = Absent motivat de la serviciu.
DE NAȘTERE = Primul act căpătat după ieșirea dintr-o închisoare.
DENIVELAT = Cu depășire de plan.
DESTRĂMAT = Deschis la fire.
DETRACTOR = Un Iago în universul ambientalului contemporan.
DEZBRĂCAT = Ajuns în situație clară de gol.

PETRU BRUMĂ, C.U.C. - Constanța

EPIGRAMISMUL ŞI HAICUISMUL
beizadelele agitaţiei şi revelaţiei poetice

Nu este nimic de obiectat vis-à-vis de genul epigramistic prezent în peisajul literar românesc, aducător de originale şi delicioase beneficii. Doar mahării breslei scriitoriceşti îi contestă locul la masa înstăriţilor. Cum s-o fi simţind, acolo, în mormânt, Cincinat Pavelescu, în rang de Co-mandor al Ordinului Epigramei, întâiul Preşedinte al Ligii Scriitorilor Români?! Minionă dar nu minoră, arzătoare ca un acid, pătrunzătoare prin ziduri şi blindaje de tanc ca un trasor, epigrama este, totodată, în mod definitoriu, moleculă de umor antirid şi antistres, un steroid dătător de potenţă.

Toată cinstea pentru cei care o practică. Dacă ceea ce fac este epigramă şi nu un biet catren brodat pe uzitatele rime: soacră-acră, nevastă-năpastă. Un exeget al epigramei (nu-i dau numele, pentru că laudaţiile exced filosofiei aplicate în lucrarea de faţă, dar să ştie că are tot respectul meu) sintetiza virtuţile acesteia în patru puncte: să aibă încărcătura morală a unui roman, muzicalitatea unei romanţe, graţia unei balerine, tăişul unei săbii de Toledo.

Aşadar, nu am nimic cu epigrama, ba dimpotrivă, o stimez. Cu epigramiştii însă am. În pătrăţica lor sunt onorabili, dar când se dedau la confruntări publice se încinge lupta de valoare între ei, precum lupta de clasă între bolşevici şi menşevici, aşa cum ne relatează cronicarul poet în Decagonada puiului de cioară:

Aţi auzit de vreo croncănitoare
Să recunoască, chiar şi într-o doară,
Că puiul ei, cât o fi el de cioară
Nu este cel mai chipeş din parcare!?
Cu-aceeaşi patimă ocrotitoare
Îşi apără în lumea literară
Tot autorul propria lucrare.
Lăsat la un concurs pe dinafară
Se face dintr-odată foc şi pară:
Ce nedreptate! Asta-i jurizare?

Şi dacă ar fi doar atât. Căci suspiciunile şi zâzaniile între ei sunt ca între progresişti şi suveranişti. Ba chiar îşi fac loc şi bănuielile de malpraxis deontologic. Am aflat pe surse, de exemplu, că funcţionează parteneriate stabilite în spiritul CAER*-ului de pe vremuri. Adică nu numai puiul de cioară să ia totul – asta înseamnă dictatură, mai există şi calea compromisului ca fundament al politicii de cooperare convenită între zburătoarele mai evoluate. Tot cronicarul spune în Decagonada reciprocităţii Cuc-Pupăză.

Toate bune or să fie –
Doar să ne băgăm în seamă:
Tu mă scoţi la epigramă,
Eu te scot la parodie.

Tu-mi oferi pe la chindie
O puicuţă – mamă, mamă!
Eu o noapte de beţie
Cu o rockeriţă-n Vamă.
Te servesc şi cu-o pastramă.
Ce zici, ţii la cumetrie?

P.S. Dăm şi-o diplomă în ramă, tragem şi-o fotografie/ Cu un Cuc de Prăvălie şi o Pupăză infamă

(va urma – „haicuismul")

*** Consiliul de Ajutor Economic Reciproc (n.a.)**

MIRCEA DINESCU

SUNT TÂNĂR, DOAMNĂ

Sunt tânăr, Doamnă, vinul mă știe pe de rost
și ochiul sclav îmi cară fecioarele prin sânge,
cum aș putea întoarce copilul care-am fost,
când carnea-mi înflorește și doar uitarea plânge.

Sunt tânăr, Doamnă, lucruri am așezat destul
ca să pricep căderea din somn spre echilibru,
dar bulgări de lumină dac-aș mânca, sătul
nu m-aș încape încă în pielea mea de tigru.

Sunt tânăr, Doamnă, tânăr cu spatele frumos
și vreau drept hrană lapte din sfârcuri de cometă,
să-mi crească ceru-n suflet și stelele în os
și să dezmint zăpada pierdut în piruetă.

Sunt tânăr, Doamnă, încă aripile mă țin
chiar de ating pământul pe-aproape cu genunchii;
această putrezire mă-mbată ca un vin
căci simt curgând prin dânsa bunicile și unchii.

Sunt tânăr, Doamne, tânăr, de-aceea nu te cred,
oricât mi-ai spune, timpul nu își ascute gheara
deși arcașii cetii spre mine își reped
săgețile vestirii, sunt tânăr. Bună seara!

DARIA DUMESCU

ASCULTĂ, DOAMNĂ

Ascultă-mi, Doamnă, vorba, nu mă lua la rost,
oricum trecut-a vremea, mi-s armăsar pur-sânge,
nu sunt nici pe departe naivul care-am fost,
iar de-oi muri, din urmă, femeile m-or plânge.

Pe drumul sorții, Doamnă, am alergat destul,
dar n-am păstrat niciunde în viață echilibru;
de reguli, de povețe și sfaturi sunt sătul
Și-mi place să fiu „macho” și să mă dau drept tigru.

Am nerv în mine, Doamnă, mă laud, nu-i frumos,
dar pot oricând, călare pe coadă de cometă
să urc în Carul Mare, să-mi treacă os prin os
și să-ți arăt de-acolo ce-nseamnă piruetă.

Chiar de-am băut aseară, puterile mă țin,
n-am mers pe brânci vreodată, poți să îmi vezi genunchii,
sunt dintr-acei ce apa o-nlocuiesc cu vin,
c-așa făceau pe vremuri bunicii mei și unchii.

Iar dacă beau într-una și toți nebun mă cred,
nu voi lăsa pe nimeni străin să pună gheara
pe ce mi se cuvine; ca uliul mă reped
acum cât încă-i ziuă, că-ndată vine seara!

NICĂ JANET

CIUDĂŢENIE DE VERB

În frumoasa Românie,
Cu discursuri bla-bla-bla,
Noi MÂNCĂM, precum se ştie,
Mămăli cu brân cu la.

Pe la sporturi, cât e pace,
Facem mare hărmălaie
Şi al dracului ne place
Să MÂNCĂM, mereu, bătaie.

Prin păduri de adevăruri,
Facem munţi de poezii,
Multe, strămoşeşti MÂNCĂRURI,
Însă şi...MÂNCĂTORII.

Cu guverne, toate, şui,
Lăudate de elite,
Suntem, permanent, sătui,
Căci MÂNCĂM răbdări prăjite.

Şi, ca totul clar să fie,
În obştescul tărăboi,
Ne MÂNCĂM, la nebunie,
Cu plăcere, între noi.

ALEXANDRU HANGANU

ECOURI ZDRENȚUITE

În totul lumii pus de elfi la cale
Să-l joace toți bigoții pe un zar,
Te-ai mai putea-nchina unor vestale,
Când templul lor de mult e-un lupanar?

Ți-ar mai sluji vreun clopot să-ți mai bată
Măsura lumii-n cântul către cer,
Acum, când până și cea mai curată
Dintre fecioare pare-un ienicer

Trimis de-o poartă pusă-ntre adrese
Să mai apese psalmii pe grumaz
De domn ținut în brațe de metrese
Ce știu schimba fatidicul macaz

Al mersului trasat după cutume,
De mari prelați ai timpului dedus,
Cu niște bieți abrași scăldați în spume
Într-un turnir al pașilor în plus?

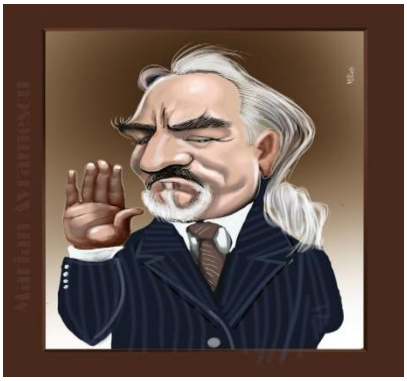

NEPROTOCOLARE

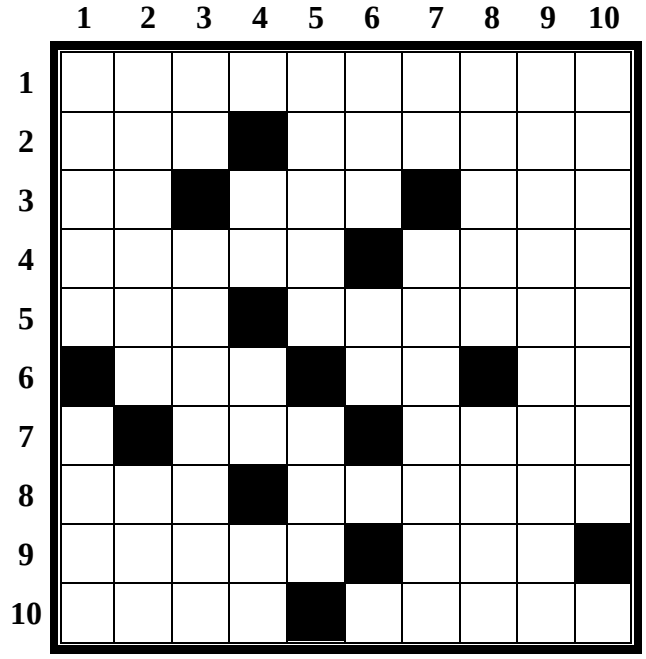

ORIZONTAL: 1) Așternut de pat călcat cu fierul. 2) Mai mult decât o simplă răceală - Face o operație la ochi. 3) Aflate în urmă! - Pui la îndoială o asemenea vorbă - Unul dintr-ăia ce s-au bătut cu roșii. 4) Odraslă de arab, încetățenită în lume – Marcă de scrisoare. 5) Puse la spate, în războaie - Un tip vechi de efecte speciale. 6) În plin viraj! - Crai, care a ajuns de cere... de lucru! - Stau la coadă... în frig! 7) Întors din rai! - Unități de masă. 8) Fiecare cu ticul său - Cel ce se însoțește și muncește cu roaba lui (pl.). 9) Au ajuns de poveste - Servicii fără de răspundere. 10) Înfățișări la un proces, încheiat cu achitarea – Istoria tuturor revoluțiilor lumii.

VERTICAL: 1) Bei la ăștia de te saturi - Măsură luată din dispoziția parchetului. 2) Ajunși în postul mare - E în stare de orice. 3) Rădăcină de susai! - Are o mină deschisă, după multe încercări. 4) Opere... de Corneille! - Abis din Asia! - Un fel de care. 5) Întors de la pește (!)... cu traista goală - Gură de mioritic plai. 6) Alte vremuri după revoluție - Pe multe le pune la punct, cu delicatețe. 7) Scoarță de molid! - Ia notă mare la examenul oral. 8) Pescuitul de perle false - Arbitra oficială la o partidă de dublu mixt. 9) Fierbe în suc propriu. 10) Specialiști în alba - neagra, de la unu la trei.

Mihai OLARU

BĂRBAȚII LA VÂRSTA A TREIA

La vârsta marilor regrete,
Fideli amorului sublim,
Când ne-agățăm și noi de fete,
De fapt, mai mult ne sprijinim...

FEMEIA

Nu are porți, nici ziduri ferecate
Sub cer aromitor, curgând spre Rai,
Dar este totuși singura cetate
Pe care-o cucerești și te predai...

CU BABA ÎMPREUNĂ

Luăm extracte, fierbem oul,
Ca să ne crească libidoul,
Dar, când mă uit, e chiar degeaba
Că tot mai mare-l are baba.

DE ZIUA MONDIALĂ A SCRIITORILOR

La un pahar de vorbă uneori
Când se adună-n crâșmă scriitori,
Observi, din a lor laudă spumoasă,
Că scriitorii mici stau toți pe-acasă.

PRIMĂVARA

Îmi sap grădina pe-apucate
Cu un hârleț, din hat în hat,
O săptămână, două poate,
Cât toamna vinul mi-am gustat...

PROGRES

Deși pe Marte drona zboară,
Iar NASA are-un nou radar,
Doar gospodarii-n primăvară
Își dau closetele cu var!...

VENI, VIDI, VICI

La buda de lemn din grădină
E scrisă pe ușă, măscat,
O zicere daco-latină:
„Venit. Nu văzut. Și călcat!”

ONTOLOGICĂ

Suntem conduși cu multă rațiune,
În lume proști puțini au mai rămas,
Dar sunt plasați cu-atâta-nțelepciune,
Încât îi întâlnești la orice pas!

CONFESIUNE SINUCIGAȘĂ

Eu nu-i citesc pe scriitori,
Dar am deschis o carte,-n fine,
Ca să constat, cu dulci fiori,
Că unii scriu mai prost ca mine!...

SFÂRȘIT DE IARNĂ

Când încet cortina iernii cade,
Constatăm un fenomen firesc:
Frigul de afară iarăși scade,
Prețurile-n piață totuși cresc...

Gheorghe Bâlici ***Ion Diviza***

Asociația Umoriștilor ”Al. O. Teodoreanu” - Păstorel, Iași

organizează, în perioada **06 - 08 iunie 2025***,
Festivalul internațional de literatură umoristică
”Scârț – Umor”, ediția a V-a, in memoriam Ion Bolocan

Parteneri:
Ateneul Național Iași
Primăria Iași
Asociația pentru Dreptul Basarabiei Iași

Secțiuni pentru concurs:

1. ***Secțiunea „Epigrame”*** - 3 (trei) epigrame
2. ***Secțiunea „Poezie umoristică”*** - 2 (două) texte, în vers clasic

Tema, pentru ambele secțiuni va fi „FETELE DIN LUNCĂ MĂ CREDEAU POET”** (nu este obligatorie înscrierea cuvintelor din temă în texte).

Se vor acorda 3 (trei) premii și 3 (trei) mențiuni, pentru fiecare secțiune de literatură umoristică. Pentru fiecare dintre cele două secțiuni se va acorda câte un premiu special „Ion Bolocan”.

Toate creațiile trimise pentru concurs trebuie să fie inedite, nepublicate și neparticipante la alte concursuri.

Data limită de transmitere a creațiilor este **02 mai 2025**.

Creațiile vor fi transmise prin e-mail, la adresa festivalscartumor@yahoo.com. Materialele, transmise în format electronic, vor fi scrise în format Times New Roman, dimensiune font 12 și vor respecta regula confidențialității, cu motto pe materialele trimise și prin atașarea de fișier cu același motto, unde se vor afla datele de identificare, adresă, nr. de telefon și un scurt CV literar.

Informațiile suplimentare vor fi furnizate la nr. de telefon:

- *0758760138 (Daniel Bratu);*
- *0744117685 (Vasile Vajoga).*

Asociația Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” – Păstorel, Iași
reprezentată de
Vasile Vajoga, președinte de onoare — Daniel Bratu, președinte executiv

Note:
****Modul de desfășurare a Festivalului și valoarea materială a premiilor depind de nivelul sponsorizărilor și de procentul de acoperire financiară a acestei activități, în perioada respectivă;***
****** FETELE DIN LUNCĂ MĂ CREDEAU POET ***este titlul volumului de poezie umoristică („cronică rimată”) al lui Ion Bolocan, apărut în 2010, la Editura PIM, Iași***

COMUNICAT

Asociația Epigramiștilor Clujeni Satiricon, cu sprijinul Primăriei Cluj-Napoca, al Bibliotecii Județene "Octavian Goga" Cluj și al Uniunii Epigramiștilor din România, organizează

CEA DE-A XXXVI-A EDIȚIE A FESTIVALULUI NAȚIONAL „ETERNA EPIGRAMĂ",

în perioada **27-29.06.2025**

Concursul cu premii, ocazionat de festival se adresează tuturor creatorilor de epigramă, proză și poezie umoristică din țară și din străinătate și are două secțiuni:

1. Secțiunea Epigramă, la care se participă cu

a) două epigrame la tema „Degeaba"

b) două epigrame la tema „Pui"

Cuvântul pui, ca atare sau într-o formă derivată, se va regăsi în epigrame, nu neapărat ca rimă.

La această secțiune nu participă autori din județul Cluj. Aceștia pot participa la antologia festivalului, cu câte două epigrame la temele enunțate.

2. Secțiunea Carte de umor (epigramă, fabulă, poezie umoristică, proză umoristică etc).

Se trimit câte două exemplare din cărțile apărute în perioada mai 2024 - mai 2025. Secțiunea se desfășoară în parteneriat cu Biblioteca Județeană „Octavian Goga", care jurizează și desemnează câștigătorii. La această secțiune pot participa și clujenii.

Textele pentru concurs, cu motto, se trimit la adresa **clujsatiricon@gmail.com**, ultimul termen de trimitere fiind **8 iunie 2025**.

Pe pagina a doua se scriu datele personale.

Cărțile vor fi trimise pe adresa: Biblioteca județeană "Octavian Goga", Calea Dorobanților, Nr.104, COD: 400609, Cluj-Napoca, Jud. Cluj, cu specificația: „Pentru concursul Eterna epigramă".

Comunicatul privitor la organizarea celei de a XXXVI-a ediții a Festivalului Național „Eterna Epigramă" va fi postat pe site-ul asociației, www.satiricon.ro, la fel și rezultatele concursului.

Înscrierea în concurs reprezintă dovada acceptării regulamentului și condițiilor festivalului și asumarea obligativității respectării lui, precum și acceptul publicării textelor în antologia festivalului. Câștigătorii concursului și ceilalți invitații stabiliți vor fi anunțați telefonic sau prin e-mail, în timp util, urmând să-și confirme prezența. Festivalul va fi popularizat și prin media scrisă și online, pe rețele de socializare, prin afișe și invitații. Informații suplimentare puteți obține la telefon 0745067897.

Președinte Satiricon, **Petru-Ioan Gârda**

REGULAMENT

FESTIVALUL *ÎNTÂLNIREA UMORIŞTILOR*
Ediţia a VII - a, Brăila, 25 – 27 aprilie 2025

Organizator

Centrul Cultural şi de Agrement CHIRA CHIRALINA Brăila organizează în perioada 25 – 27 aprilie 2025 a şaptea ediţie a Festivalului **„ÎNTÂLNIREA UMORIŞTILOR”.**

Scopul concursului

Festivalul „Întâlnirea umoriştilor”, este un eveniment anual, competitiv şi are drept scop cultivarea literaturii umoristice în literatura de gen a Brăilei, descoperirea şi promovarea de noi talente.

Temele concursului:

Secţiuni:

I – **UMOR PE RIME**

Tema: „CHEMARE”

1. POEZIE UMORISTICĂ (3 – 4 strofe)
2. DISTIHURI ABSURDE

*** În poezia epigramatică se respectă tema în toată poezia, dar fiecare strofă să se poată defini ca epigramă de sine stătătoare.**

II - **PROZĂ SCURTĂ**

Tema: „CHEMARE”

3. SCHIŢĂ UMORISTICĂ (o pagină şi jumătate/două)
4. AFORISME UMORISTICE (maxim două pagini)

*** Tema trebuie respectată, dar nu este obligatorie folosirea denumirii acesteia în textele lucrărilor.**

Condiţii de participare

- La concurs poate participa orice creator, indiferent de cetăţenie şi vârstă;
- Un concurent poate participa la toate secţiunile, dar nu obligatoriu;
- Dacă un concurent va participa la toate secţiunile, se poate regăsi pe lista laureaţilor doar cu o singură lucrare (cea mai valoroasă);
- Concurentul va depune o singură lucrare la fiecare din cele patru poziţii ale celor două secţiuni de referinţă din prezentul regulament.

Condiţii de descalificare

- greşeli gramaticale;
- prozodie deficitară;
- personalizarea de orice fel a lucrărilor;

- participarea cu mai multe motto-uri la aceeaşi temă;
- depăşirea termenului limită de trimitere a lucrărilor (data poştei);
- folosirea limbajului colocvial.

Înscrierea la concurs

- lucrările vor fi trimise până la data de 7 aprilie 2023 (data poştei), într-un exemplar cu motto (în plic se vor trece: adresa, numărul de telefon şi – eventual – adresa de e-mail), pe adresa: **Centrul Cultural şi de Agrement CHIRA CHIRALINA Brăila, Piaţa Poligon, nr. 2, Brăila, cu menţiunea: pentru concursul „Întâlnirea umoriştilor"** sau pe adresa de e-mail a Centrului Cultural şi de Agrement CHIRA CHIRALINA Brăila: **contact@culturabraila.ro**.

În cazul lucrărilor trimise prin e-mail, se vor trimite două documente: primul document va cuprinde datele personale şi motto-ul, al doilea document va conţine lucrarea propriu-zisă cu motto.

- lucrările vor fi trimise în format A4, caracter 14, cu diacritice;
- lucrările vor fi editate exclusiv la computer;
- lucrările vor fi jurizate de personalităţi ale culturii brăilene;
- câştigătorii vor fi anunţaţi în timp util pentru a putea participa la festival;
- premiile vor fi înmânate personal câştigătorilor, nu vor fi trimise prin poştă;
- dacă festivalul nu va avea loc fizic din motive de pandemie, va fi considerată manifestare on line!

Pentru detalii, relaţii se pot obţine la următoarele telefcane:

- Centrul Cultural şi de Agrement CHIRA CHIRALINA Brăila, (persoană de contact:Mariana Hermel) – 0239/614118
- Mihai Frunză – 0723348678;
- Alexandru Hanganu – 0723685751.

Premii:

Secţiunea I:

Poezie epigramatică
- Premiul I – 700 lei
- Premiul II – 600 lei
- Premiul III – 500 lei

Distihuri absurde
- Premiul I – 700 lei
- Premiul II – 600 lei
- Premiul III – 500 lei

Secţiunea II:

Schiţă umoristică
- Premiul I – 700 lei
- Premiul II – 600 lei
- Premiul III – 500 lei

Aforisme
- Premiul I – 700 lei
- Premiul II – 600 lei
- Premiul III – 500 lei

Manager

Emanoil Ciucaşu

CENTRUL CULTURAL SI DE AGREMENT "CHIRA CHIRALINA" BRAILA

OMAGIU

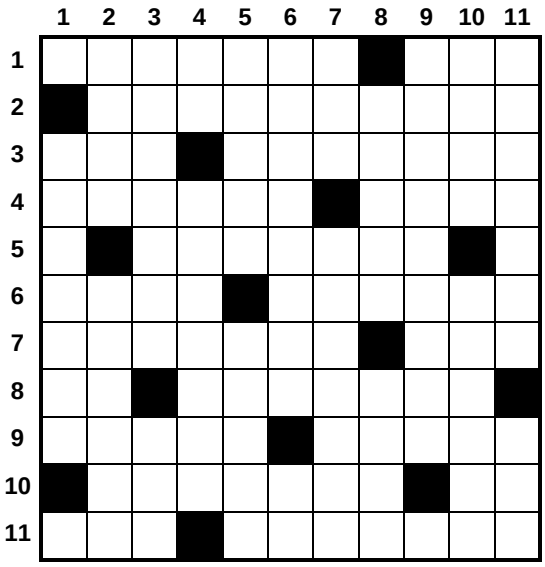

ORIZONTAL: 1)... – Vârful pomului de iarnă. 2) Timpul unor evenimente memorabile. 3) Termen de raport la unitate – Aflat pe post de consilier. 4) Cei mai indicați, fiind foarte apropiați – A da din pleoapele de vânt. 5) Plângeri făcute la instanța supremă. 6) O pereche de pantaloni – Prezenți non-stop. 7) Remarcată prin volumul său – Prins în fapt. 8) E laș... pe margini! – Percepute ca muieri ușoare. 9) A trage sforile pe la serviciu – A trece la o suspendare temporară. 10) Atenția acordată firelor legate la pământ – Urmă lăsată în nisip! 11) Nu mai luăm de mult masa cu ea – Intrată într-o poveste frumoasă.

VERTICAL: 1) ... – 2) Nedorit în întreprindere – Termen... suburban(!). 3) Ceva ce nu contează – Băgându-se în vorbă în mod repetat, ne face în ciudă(!). 4) Parafa medicului – Piese în care apar de obicei bărbații. 5) Grupul mulțimilor raționale(pl.) – A duce pe pistă falsă. 6) Lucrare definită cu subtilitate – Una după care dăm... la admitere! 7) Articole de... legi – Intreprinderi de stat. 8) A se face foc... și pară – Bătut cu pietre... pentru femei. 9) Oameni care se bat pentru loc. 10) Curse acvatice – Aflat în echipă, pentru obținerea calificării. 11) Intrat în abatere – Asta e tot timpul băută.

La o rezolvare corectă, obținem la 1 ORIZONTAL și 1 VERTICAL numele complet al unei îndrăgite și regretate poete și epigramiste.

***Ion MAZILU* – Ploiești**

ANUNȚ

În urma jurizării materialelor trimise la concursul organizat de revista SCÂRȚ pentru luna martie 2025, având tema ***„BABA NOASTRĂ-I MAI FRUMOASĂ…”***, juriul a stabilit următorii câștigători:

- Secțiunea epigramă - Premiul I (ex aequo): Nicolae Bunduri, Mirela Grigore, George Eftimie, Laurențiu Ghiță, Gheorghe Cireap, Janet Nică, George Ceaușu
- Secțiunea poezie - Premiul I: Valentin David, Janet Nică, George Eftimie, Petruș Andrei, Mirela Grigore.

Conform celor precizate în regulamentul concursului, câștigătorii premiului I vor primi, gratuit, câte o revistă „Scârț”, seria nouă, nr. 18/152 (martie 2025), iar creațiile dumnealor vor fi publicate, în mare parte, în acest număr sau în următorul număr al revistei. Selecțiuni din concurs:

CONSOLARE

Când trec cu zece ani de majorat,
Femeile devin interesate
Și, vrând să se mărite, disperate,
Iau în bătaia pușii un bărbat.

Dorind Merțan, bănuți în cont, palate,
Un macho man, chiar excesiv dotat,
Când trec cu zece ani de majorat,
Femeile devin interesate.

Deși-n etate, simt că sunt vizat,
O țintă simt, mi s-a lipit pe spate,
Dar totuși, de un timp m-am consolat
Și babele-s de-a dreptul minunate...

Când trec cu zece ani de majorat!

David Valentin

CÂND N-AI

Când n-ai o babă trebuie să-ți cați
Că-i o comoară, șade în ogradă
Și știe bine când e timp de sfadă
Și cum se-afumă șirul de cârnați.

O mai salută unii de pe stradă
Iar alții-i cată vorbă și constați
Când n-ai o babă trebuie să-ți cați,
Că-i o comoară, șade în ogradă,

Te-avertizează când te mai abați
La una mică, ce-ți întinde-o nadă
Și știe timpul bine să-l prevadă,
Că-i meteosensibilă... știați?

Când n-ai o babă trebuie să-ți cați.

George Eftimie

PREFERINȚE

Un amic ce-i plin de bani,
Cu puterile mai slabe,
La Bușteni de câțiva ani
Umblă zilnic... după babe.

George Eftimie

INTERPRETARE

Când spun că baba mea e mai frumoasă,
Nevasta ripostează: „Bine, bine,
Nu că ai zis că-s babă,-s mânioasă,
Da-s mai frumoasă, totuși, decât cine?”

Laurențiu Ghiță

DESPRE BABA MEA

Scăpat de vremea friguroasă,
Vă spun stimați contemporani,
Că baba mea a fost frumoasă...
Acu` vreo patruzeci de ani.

Nicolae Bunduri

SUPLIMENT DE ARMONIE CONJUGALĂ

Când am fost la el acasă,
Mi-a pierit sămânța urii:
Baba mea e mai frumoasă
Ca băbuța lui Bunduri.

Janet Nică

BABE ÎN DECOR DE PRIMĂVARĂ

E primăvară-n jur și-i cald afară,
Băbuțele stau ciotcă pe la poartă,
Spun vrute și nevrute, ca la țară,
Iar când și când vreo două se mai ceartă.

Tabloul se destramă ca un fulger,
Rămâne pe retină-un pic de trac,
Femeia e și diavol, dar și înger,
Băbuța însă e un fel de drac.

Ea coase și descoase tot ce mișcă,
Din coasta de sub inimă-i făcută,
Iar dacă intri-n gura ei te pișcă
Și-i simți veninu-n orice pliu și cută.

Și cum bărbații iau în greutate,
Când anii trec în zbor pe la ureche,
De ești plinuț și ești și în etate,
Le simți veninul... ca pișcat de streche.

Băbuța mea nu este prea departe,
O văd în cercul lor că-i mai țâfnoasă,
Mă tem de dânsa, cum mă tem de moarte,
Dar parcă, parcă... Este mai frumoasă!

Mirela Grigore

BABA MEA E SOACRA MEA

De baba mea atent aleasă,
Vă spun o vorbă mai hazlie:
Atâta este de frumoasă,
De poți jura că încă-i vie.

Nae Bunduri

HAREM DE BABE

Femeia pentru mine n-are taine,
De când mă știu, m-a perpelit pe foc,
Mai am succes și-acum la dame faine...
Mă sorb din ochi babetele din bloc.

În mine simt cum leul se mai scoală
Deși-s bătrân, iar treaba-i tot mai groasă,
Mai pot să dreg o priză sau o yală,
Mai pot să bat un cui, să car o plasă.

Pe scară am un cârd de văduvioare,
Le fac servicii dezinteresat;
Mă mai poftesc la ceai sau la mâncare,
Când au ceva de dus, de ridicat.

Maria se pricepe la sarmale,
Iar Nuța, ce a fost contabil șef
Și chinuită de dureri de șale,
E tare la salatele de boeuf.

Poetă renumită, multă vreme,
Otilia, în globu-i de cristal,
Mai scrie și acuma lungi poeme
Cu pene smulse de la papagal.

Monica, ce a fost o polițistă,
Lovind bărbații cu încrâncenare,
Azi plânge des, cu nasul în batistă
Și, anevoie, bate doar covoare.

Anuța, ce de loc nu este slută
Și-i șefă, la local - Radio Șanț,
Chiar dacă are kile peste sută,
E as la tortul cu bezea și cranț.

Micuța Geta, fostă balerină,
Dansând gingaș cu lebede-n decor,
Acum e o banală gospodină,
Băgând prozaic rațe la cuptor.

Rozalia e baba preferată,
Ce stă taman la ultimul etaj.
Deși de ani destui e cocoșată,
E cea mai pricepută în masaj.

Spre seară, mă întorc spășit acasă,
În mână c-o garoafă sau lalea,
Fiindcă, ați ghicit, cea mai frumoasă,
Din babele din lume, e a mea!

David Valentin

LIMITELE CREȘTERII

Baba mea e tot frumoasă,
Am iubit-o viața-ntreagă,
Dar, în formă amoroasă,
Nu mai pot, că nu am vlagă!

Gheorghe Cireap

EMANCIPARE
Nu mai e ca altă dată,
Sfinxul poți să-l înțelegi,
Babele-s, de astă dată...
Baronese de Bucegi.

George Eftimie

TIMPURI NOI
Modernitate e la noi acasă,
Când spun, fără-ndoială sau reproș,
Că baba noastră-i chiar cea mai frumoasă,
Deși era, c-un an în urmă, moș!

Laurențiu Ghiță

„BABA NOASTRĂ-I MAI FRUMOASĂ!”

Noi baba ne-am ales numărul nouă
Dar sunt și patruș`patru de pahare
Și, de le beți pe toate, vi se pare
Că orice babă-o să vă placă vouă.

Concursul de miss babă-i cel mai tare,
Că-ntr-una voi o să vedeți că-s două,
Așa că-n gură cred c-o să vă plouă
Având ceva probleme la votare.

Dar, între cele nouă candidate,
A fost aleasă-n unanimitate
Chiar Baba lui Novac, că-i mai pletoasă.

Chiar dacă ne-a smuls premiul travestitul
Și e mult mai romantic răzvrătitul,
Eu spun că „Baba noastră-i mai frumoasă!”

Petruș Andrei

SE ALEG ZILELE BABELOR
Ca să-și potolească graba,
Eu o rog pe draga mea,
Să nu-și mai aleagă baba,
Că-s sătul... privind la ea.

Mirela Grigore

OPȚIUNI SUCCESIVE
În lunga iarnă, -om de treabă-,
Am admirat aceeași babă;
Aștept să vină primăvara,
Din nouă să-mi aleg… povara!

Gheorghe Cireap

BABA CEA MAI FRUMOASĂ
Cum sunt din firile mai slabe,
Să nu cumva să iau o plasă,
O să-mi aleg vreo șapte babe,
Că poate una e frumoasă.

Nicolae Bunduri

RELATIVITATE
Când la crâșmă plec senin,
Baba mea urâtă-mi pare,
Dar, când, beat, acasă, vin,
E frumoasă ca o floare.

Janet Nică

METAMORFOZĂ CONJUGALĂ

În căsnicia serioasă,
Spui „da!” și te cununi cu-o „roabă...”,
Ce-ți va fi doamnă credincioasă
În ani, când fi-va doar o babă.
Din feciorașul de-altădată,
Azi, sunt moșneagul care tace,
Iar baba mea e obsedată,
Că mutul tace și le coace.

Prin crizele de astm și tuse,
Dintre noiane de uimire,
Iubirea parcă dispăruse
Printre Siberii de simțire.
Și totuși clipa e haioasă,
În gândul fără bariere,
Băbuța mea-i mereu nervoasă,
Iar tot ce-a fost în zare piere.

În anii prinși între rubine,
Destinul mi-a cioplit o babă,
E tot frumoasă, se menține,
Dar mai regret, că-i rea și snoabă.
O iert cumva pentru păcate,
I-am cumpărat safir și aur
Și-aș fi iertat-o pentru toate,
Dar e-n Cordoba... cu un maur.

Mirela Grigore

N.R. - Tema de concurs pentru luna aprilie 2025 este: „În grădină am o floare” *(poezie umoristică – două poezii, epigramă – trei epigrame, grafică satirică – un desen);* Termen: 15.04.2025

POȘTA REDACȚIEI

Stimați și statornici cititori,

Nicicând, parcă, nu a trecut mai repede timpul decât de data asta. Poate pentru că nu am simțit iarna ca pe un vrăjmaș, iar primăvara a intrat în firescul ei, cu albul ghioceilor și cu mireasma toporașilor. De aceea, ne bucurăm mai mult de apariția acestui număr al revistei „Scârț”, pe care vă dorim să o lecturați cu binecunoscuta plăcere, ca și până acum. Veți întâlni în paginile ei nume noi de autori, precum și unele rubrici care, sperăm noi, vor deveni permanente și vă vor menține nealterată atenția în recepterea conținutului publicației noastre...

Și de această dată, solicităm, cu insistență, colaboratorilor noștri, care au fost promovați de la „Poșta Redacției” în rubricile tradiționale ale revistei, să ne trimită câte o fotografie de dată recentă, în format electronic, pentru ca noi s-o putem atașa la textul semnat de autorul respectiv. Iar, ca de fiecare dată, reamintim celor care ne lecturează, că revista noastră e una de cultură, umor și bună dispoziție. În consecință, materialele propuse pentru publicare trebuie să fie în concordanță cu cerințele și cu exigențele care converg scopului revistei: acela de amuzament prin literatură de bună calitate.

Cu noi a luat legătura, prin e-mail, domnul LIVIU-IONEL PANĂ din Moinești-Bacău. Distinsul cititor ne-a mărturisit că a auzit de revista „Scârț” de la fiul său, student în Iași. De aceea, întrucât și domnia sa cochetează cu epigrama, a „îndrăznit” (după propria-i expresie) să ne trimită câteva epigrame, din care noi să alegem ceva publicabil. Ceea ce am și făcut...

Iată câteva dintre ele:

NEDUMERIRE
Un lucru mi se pare curios
Între atâtea vrute și nevrute:
Când banii au doar sunet, nu miros,
Corupția, atunci, cum naiba pute??

CAUZĂ ȘI EFECT
Cu rezultate-n guvernare nule,
Probleme în SUSPENSIE-s destule;
De-aceea-aud mai mulți pensionari:
„SUS PENSIA”, stimați parlamentari!

CONCURENȚIALĂ
Vestiți bancheri elvețieni
Privesc cu jind la craioveni,
C-aici, de-a lungul anilor,
A fost... „Cetatea Banilor”!

Domnule Pană, am constatat că aveți o... „pană” inspirată, așadar ați pășit cu dreptul în revista noastră (dar și a dumneavoastră, în calitate de cititor) care și-a deschis rubrica de față cu epigramele ce ne-au parvenit. Continuați în aceeași manieră și, sunt sigur, ne vom mai întâlni... Iar talentul să nu vă rămână niciodată în... pană!

Din Chișinău, ne-a scris domnul VADIM LEMNARI. Domnia sa este, cum cred c-ați bănuit, tot autor de epigrame, într-un mediu în care un Gheorghe Bâlici, ori un Ion Diviza sunt greu de egalat, darămite de depășit... Tocmai legat de fenomenul acesta, îl sfătuim pe domnul Lemnari să-și perfecționeze expresia epigramatică, prin lecturi asidue din literatura de gen și, de ce nu, să ia legătura cu cei doi epigramiști basarabeni de excepție numiți mai sus, pentru niște sfaturi competente, care îl vor ajuta enorm, astfel încât talentul să nu-i rămână de... lemn!

O veste bună, de data asta, pentru domnul LAURENȚIU SAMSON din Bacău. Epigramele scrise de noul nostru corespondent au trecut de condeiul foarte ascuțit al redacției noastre. De aceea, debutul său e încununat de succes. Transcriem trei dintre epigramele sale, restul le păstrăm pentru o eventuală publicare într-unul din numerele viitoare ale revistei „Scârț”.

ISTORIE ȘI CONTEMPORANEITATE

Străbunii daci, în încleștarea bravă,
Își înmuiau săgețile-n otravă.
Azi ar obține rezultate bune,
De le-ar muia în... vin de regiune!

SENS UNIC...

La cramă se remarcă un concept
Pe care ochiul ager îl reține:
Un singur drum e spre intrare, drept,
Iar la ieșire-s trei, cu serpentine!

MENS-MENTIS

Românii nu-și dezmint sorgintea,
Atunci când e s-aplice fenta;
Așa că-n loc să-și frece mintea,
Preferă toți să frece... menta!

Notă bună și pentru JEAN SPIRU din Botoșani, pentru doamna ALEXANDRA CUCU din Piatra Neamț, precum și pentru domnul MIRCEA CONSTANTIN JUREBIE din Bacău, un talentat autor de poezie cu formă fixă.

Deocamdată, nu, pentru LENUȚA POPA, din Huși, pentru TITUS BURGHELEA, din Găești, precum și pentru GÂZUȚA ROȘU, din Hunedoara. Acest răspuns s-ar traduce prin faptul că, perseverând, veți putea atinge nivelul publicării în revista pe care o coordonăm.

Dar se pare că ne-am cam luat cu vorba, iar cum spațiul tipografic e limitat, ne vom opri aici. Dar nu înainte de a vă spune că noi vom deschide cu plăcere plicurile cu scrisori de la voi și, tot cu aceeași plăcere, vă vom răspunde. Depinde, însă, de domniile voastre, dacă veți fi sau nu satisfăcuți de răspunsurile primite de la noi. Oricum, poștașul de serviciu e prezent mereu la datorie și semnează, ca de fiecare dată,
Al dv, P.OSTASU, adică V.Vajoga

ALEXANDRU OSVALD TEODOREANU
Păstorel
(Parodii…)

(după Ion Minulescu)

ROMANȚA CELOR TREI IZVOARE

Am fost la cele trei izvoare,
Trei trubaduri,
Trei pelerini,
Porniți din regiuni pe care
Odată le-am abandonat.

Un castaniu...
Un blond...
Un brun...
Mânați de-același gând nebun
Și cu nădejdi de vindecare,
Am fost la cele trei izvoare:

Markbrunn,
Mühlbrunn
Și *Bernardbrunn,*
Zglobii, cu capul gol în soare.
Am poposit,
Ne-am închinat,
În fața celor trei izvoare
Fierbinți și tămăduitoare
Pentru stomac,
Rinichi,
Ficat
Ș-apoi
La cele trei fecioare,
Ieșite-ntru întâmpinare,
Paharul am încredințat.

Ș-acum,
Se naște o-ntrebare:
Ce căutau trei pelerini,
Din cele regiuni pe care
Deodată le-au abandonat,
La gura celor trei izvoare
Din care toți s-au adăpat?
La ceasul ăla siniliu,
De ce-au venit
Trei trubaduri
Să bea cu însetate guri
Din apa pentru mai târziu?

De ce priveau la soare toți,
Cu ochii plini de-ngrijorare,
Asemeni unor sacerdoți
Abia sosiți din neagra zare
Să oficieze-o-nmormântare
A trei, de buzunare, hoți?
E-albastră bolta, ca o mare
Privită de trei ochi senini.
Și-n vreme ce apusul moare,
Trei trubaduri,
Trei pelerini
Cântau solemn în înserare
Romanța celor trei izvoare.

In memoriam poetului Nicolae Dabija (n. 15 iulie 1948 – d. 12 martie 2021)

N-O SĂ TE UITĂM ÎN VECI, POETE!

N-o să te uităm în veci, poete,
Câte zile or să ne rămână,
În poeme ai brodat versete,
Iar în graiul sfânt ai pus fântână.
Setea de cuvânt făcea izvoare,
Dragostea de neam cânta balade
Și-n poem ai înălțat alt soare,
Iar din ruga sfântă-au curs cascade.

În plecare-ai pus în urmă drumul,
Iar în față doar o cărăruie,
În tăceri ți-ai răstignit parfumul
Și-ai ,,bătut cuvintele în cuie".
În nescrise foi ai stins tot dorul
Și poeme care nasc Lumină,
Iar pe zidul rece ți-ai pus zborul
Să ne plimbe prin a ta grădină.

Ai compus o lume pentru semeni,
Pe cărări crescut-ai vorbe sfinte,
Ai aprins scânteia între cremeni,
Ca să arzi tot rodul din cuvinte.
I-ai cântat Moldovei tot amarul
L-ai urcat pe-o ,,frunză... foaie lată"
Și tristețea noastră-a pus hotarul
În ,,săraca țară cea bogată".

O să te slăvim pe veci, poete,
Ești un sfânt ce poartă crucea țării,
De poemul tău ne este sete
Și-l sorbim din urmele plecării.
Când ,,Iisus coboară de pe cruce",
În iubire ruga se răsfrânge,
Iar din dorul dus pe la răscruce,
Basarabia și azi ne plânge.

Mirela Grigore